

Euroopan unionin virallinen lehti

L 166

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

53. vuosikerta

1. heinäkuuta 2010

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission asetus (EU) N:o 573/2010, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010, yksityiskohtaisista toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi annetun asetuksen (EU) N:o 185/2010 muuttamisesta ⁽¹⁾** 1

- ★ **Komission asetus (EU) N:o 574/2010, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisten tilinpäätösstandardien IFRS 1 ja IFRS 7 osalta ⁽¹⁾** 6

- Komission asetus (EU) N:o 575/2010, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 9

- Komission asetus (EU) N:o 576/2010, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010, vilja-alalla 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen kannettavien tuontitullien vahvistamisesta 11

- Komission asetus (EU) N:o 577/2010, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010, asetuksessa (EY) N:o 877/2009 markkinointivuodeksi 2009/10 vahvistettujen sokerialan tiettyjen tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta 14

Hinta: 3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

2010/364/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2010, Euroopan yhteisön ja Albanian tasavallan ministerineuvoston välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä 16

2010/365/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2010, Schengenin tietojärjestelmää koskevien Schengenin säännösten määräysten soveltamisesta Bulgarian tasavallassa ja Romaniassa 17

2010/366/EU:

- ★ Neuvoston päätös, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2010, alueiden komitean romanialaisen jäsenen nimeämisestä 21

2010/367/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2010, siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaohjelmien täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa (tiedoksi-annettu numerolla K(2010) 4190) ⁽¹⁾ 22

2010/368/EU:

- ★ Komission päätös, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010, lyhyen kantaman laitteiden käyttämien radiotaajuuksien yhdenmukaistamisesta tehdyn päätöksen 2006/771/EY muuttamisesta (tiedoksi-annettu numerolla K(2010) 4313) ⁽¹⁾ 33

II

(Muut kuin lainsäätämismenettelyssä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 573/2010,

annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010,

yksityiskohtaisista toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi annetun asetuksen (EU) N:o 185/2010 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä ja asetuksen (EY) N:o 2320/2002 kumoamisesta 11 päivänä maaliskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 300/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 300/2008 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti komission olisi vahvistettava mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanon edellyttämät yksityiskohtaiset toimenpiteet ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisten perusvaatimusten täydentävät yleiset toimenpiteet.

(2) Jos tällaiset toimenpiteet sisältävät arkaluonteisia turvatoimenpiteitä, näitä olisi pidettävä komission sisäisten menettelysääntöjen muuttamisesta 29 päivänä marraskuuta 2001 tehdystä komission päätöksessä 2001/844/EY, EHTY, Euratom ⁽²⁾ tarkoitettuina EU:n turvaluokiteltuina tietoina, kuten asetuksen (EY) N:o 300/2008 18 artiklan a kohdassa säädetään, eikä niitä tulisi julkaista. Nämä toimenpiteet olisi hyväksyttävä erikseen jäsenvaltioille osoitetulla päätöksellä.

(3) Asetusta (EY) N:o 300/2008 sovelletaan kokonaisuudessaan mainitun asetuksen 4 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanosäännöissä määritellystä päivästä alkaen, kuitenkin viimeistään 29 päivästä huhtikuuta 2010.

Tätä asetusta olisi sovellettava 29 päivästä huhtikuuta 2010 alkaen, jotta asetuksen (EY) N:o 300/2008 ja sen täytäntöönpanosäädösten soveltaminen olisi yhdenmukaista.

(4) Tästä syystä olisi kumottava kansallisia siviili-ilmailun turvaamisen laadunvalvontaohjelmia koskevista yhteisistä vaatimuksista 4 päivänä heinäkuuta 2003 annettu komission asetusta (EY) N:o 1217/2003 ⁽³⁾, siviili-ilmailun turvaamisen alalla suoritettavissa komission tarkastuksissa noudatettavista menettelyistä 22 päivänä elokuuta 2003 annettu komission asetusta (EY) N:o 1486/2003 ⁽⁴⁾, lentoturvallisuuden turvavaltuutettujen alueiden kriittisten osien yhteisestä määritelmästä 21 päivänä kesäkuuta 2004 annettu komission asetusta (EY) N:o 1138/2004 ⁽⁵⁾ ja toimenpiteistä ilmailun turvaamista koskevien yhteisten perusvaatimusten täytäntöönpanemiseksi 8 päivänä elokuuta 2008 annettu komission asetusta (EY) N:o 820/2008 ⁽⁶⁾, joilla kaikilla pannaan täytäntöön yhteisistä siviili-ilmailun turvaamista koskevista säännöistä 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2320/2002 ⁽⁷⁾.

(5) Poiketen siitä, että komissio julkaisee pääsääntöisesti kaikki sellaiset toimenpiteet, joilla on suoria vaikutuksia matkustajiin, asetuksen (EY) N:o 300/2008 18 artiklan nojalla tiettyjä lentoturvallisuuden kannalta arkaluonteisia tietoja sisältäviä toimenpiteitä voidaan turvaluokitella päätöksen 2001/844/EY, EHTY, Euratom mukaisesti ja jättää julkaisematta. Nämä toimenpiteet olisi hyväksyttävä erikseen jäsenvaltioille osoitetulla päätöksellä. Sitä osaa päätöksestä, joka koskee turvallisuuden kannalta arkaluonteisia toimenpiteitä ja menettelyitä, ei tulisi julkaista eikä saattaa muiden kuin sellaisten toiminnanharjoittajien ja yksiköiden saataville, joiden oikeutettua etua se koskee. Tällaisia toimenpiteitä ovat erityisesti tietyt yksityiskohtaiset menettelyt ja niihin sovellettavat poikkeukset, jotka

⁽¹⁾ EUVL L 97, 9.4.2008, s. 72.

⁽²⁾ EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 169, 8.7.2003, s. 44.

⁽⁴⁾ EUVL L 213, 23.8.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EUVL L 221, 22.6.2004, s. 6.

⁽⁶⁾ EUVL L 221, 19.8.2008, s. 8.

⁽⁷⁾ EYVL L 355, 30.12.2002, s. 1.

koskevat menetelmiä ilma-alusten, ajoneuvojen, henkilöiden, matkatavaroiden, postilähetysten ja rahdin valvomiseksi turvavalvotulle alueelle tultaessa tai tällaisen alueen sisällä sekä turvatarkastusvälineiden teknisiä eritelmiä.

- (6) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 300/2008 19 artiklan 1 kohdalla perustetun siviili-ilmailun turvaamista käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa säädetään yksityiskohtaisista toimenpiteistä, joilla pannaan täytäntöön yhteiset perusvaatimukset siviili-ilmailun turvaamiseksi laittomilta teoilta, jotka vaarantavat siviili-ilmailun turvallisuuden, ja yleisistä toimenpiteistä, joilla täydennetään yhteisiä perusvaatimuksia.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä kesäkuuta 2010.

2 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitetut toimenpiteet esitetään liitteessä.
2. Asetuksen (EY) N:o 300/2008 10 artiklan 1 kohdan nojalla tämä asetus on otettava asianmukaisesti huomioon kansallisissa siviili-ilmailun turvaohjelmissa.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Komission puolesta

José Manuel BARROSO

Puheenjohtaja

LIITE

Muutetaan asetuksen (EU) N:o 185/2010 ⁽¹⁾ liite seuraavasti:

A. Lisätään 4 luvun 4.1.1.2 kohtaan c alakohta seuraavasti:

”c) räjähdekoirat yhdessä a alakohdan kanssa.”

B. Lisätään 4 lukuun 4.1.1.9 kohta seuraavasti:

”4.1.1.9 Räjähdekoiria saa käyttää ainoastaan täydentävänä turvatarkastusmenetelmänä.”

C. Lisätään 4 luvun 4.1.2.3 kohtaan d alakohta seuraavasti:

”d) räjähdekoirat yhdessä a alakohdan kanssa.”

D. Lisätään 5 luvun 5.1.1 kohtaan e alakohta seuraavasti:

”e) räjähdekoirat.”

E. Lisätään 12 lukuun 9 kohta seuraavasti:

”12.9 RÄJÄHDEKOIRAT

12.9.1 Yleiset Periaatteet

12.9.1.1 Räjähdekoiran on kyettävä havaitsemaan ja ilmaisemaan määrättyä määrää suuremmat yksittäiset räjähdysainemäärät.

12.9.1.2 Havaitseminen ei saa riippua räjähdysaineen muodosta, sijainnista tai asennosta.

12.9.1.3 Kun räjähdekoira havaitsee erillisen komission päätöksen lisäyksessä 12-D esitettyjä räjähdysaineita, sen on hälytettävä niistä reagoimalla passiivisesti.

12.9.1.4 Räjähdekoiraa ja sen ohjaajaa voidaan käyttää turvatarkastukseen, jos kumpikin on hyväksytty tähän tarkoitukseen sekä erikseen että ryhmänä.

12.9.1.5 Räjähdekoiran ja sen ohjaajan on suoritettava peruskoulutus ja saatava jatkokoulutusta vaadittujen taitojen oppimiseksi ja ylläpitämiseksi ja tarvittaessa uusien taitojen hankkimiseksi.

12.9.1.6 Tullakseen hyväksytyksi räjähdekoiraryhmän, joka koostuu räjähdekoirasta ja yhdestä (tai useammasta) ohjaajasta, on läpäistävä koulutusohjelma.

12.9.1.7 Räjähdekoiraryhmän hyväksyy toimivaltainen viranomainen tai tätä edustava taho erillisen komission päätöksen lisäysten 12-E ja 12-F mukaisesti.

12.9.1.8 Toimivaltaisen viranomaisen antaman hyväksynnän jälkeen räjähdekoiraryhmää voidaan käyttää turvatarkastukseen vapaan etsinnän (free running) tai REST-menetelmän (remote explosive scent tracing) mukaisesti.

12.9.2 Räjähdekoiria koskevat standardit

12.9.2.1 Räjähdekoiraa koskevat suoritusvaatimukset on esitetty erillisen komission päätöksen lisäyksessä 12-D.

12.9.2.2 Räjähdekoiraryhmän, jota käytetään henkilöiden, käsimatkatavaroiden, muiden kuin matkustajien mukana kulkevien tavaroiden, ajoneuvojen, ilma-alusten, lennon aikana käytettävien tarvikkeiden ja lentoasematarvikkeiden sekä lentoaseman turvalvottujen alueiden turvatarkastukseen, on oltava havaitsemista koskevan **standardin 1** mukainen.

12.9.2.3 Räjähdekoiraryhmän, jota käytetään ruumassa kuljetettavien matkatavaroiden, lentoliikenteen harjoittajan postilähetysten ja materiaalien, rahdin ja muiden postilähetysten turvatarkastukseen, on oltava havaitsemista koskevan **standardin 2** mukainen.

12.9.2.4 Räjähdekoiraryhmää, joka on hyväksytty havaitsemaan räjähdysaineita REST-menetelmällä, saa käyttää yksinomaan rahdin eikä minkään muun **standardiin 2** sisältyvän kohteen turvatarkastukseen.

12.9.2.5 Räjähdysaineiden turvatarkastukseen käytettävä räjähdekoira on varustettava asianmukaisella yksilöllisellä tunnisteella.

⁽¹⁾ EUVL L 55, 5.3.2010, s. 1.

- 12.9.2.6 Tehtäväänsä suorittavan räjähdekoiran mukana on aina oltava ohjaaja, joka on hyväksytty työskentelemään kyseisen räjähdekoiran kanssa.
- 12.9.2.7 Räjähdekoiralla, joka on saanut hyväksynnän vapaan etsinnän menetelmää varten, saa olla ainoastaan yksi ohjaaja. Yksi ohjaaja voidaan hyväksyä enintään kahden räjähdekoiran ohjaajaksi.
- 12.9.2.8 Räjähdekoiralla, joka on saanut hyväksynnän REST-menetelmää varten, saa olla enintään kaksi ohjaajaa.
- 12.9.3 **Koulutusvaatimukset**
- Yleiset koulutusvaatimukset*
- 12.9.3.1 Räjähdekoiraryhmän koulutukseen kuuluu teoreettista, käytännöllistä ja työssä oppimiseen perustuvaa koulutusta.
- 12.9.3.2 Toimivaltaisen viranomaisen on määriteltävä tai hyväksyttävä koulutusohjelman sisältö.
- 12.9.3.3 Koulutuksen toteuttaa toimivaltainen viranomainen tai tätä edustava taho, ja kouluttajilla on oltava asetuksen (EU) N:o 185/2010 liitteessä olevan 11.5 kohdan mukainen pätevyys.
- 12.9.3.4 Koiria, jotka koulutetaan havaitsemaan räjähdysaineita, ei saa käyttää muihin tarkoituksiin.
- 12.9.3.5 Koulutuksessa on käytettävä apuvälineitä, jotka simuloivat räjähdysaineita.
- 12.9.3.6 Kaikille apuvälineitä käsitteleville henkilöille annetaan koulutusta kontaminaation välttämiseksi.
- Räjähdekoiraryhmien peruskoulutus*
- 12.9.3.7 Räjähdekoiraryhmälle on annettava peruskoulutusta, joka täyttää erillisen komission päätöksen 12.9.3 kohdassa esitetyt perusteet.
- 12.9.3.8 Räjähdekoiraryhmän peruskoulutukseen kuuluu käytännön harjoituksia tulevassa työympäristössä.
- Räjähdekoiraryhmien jatkokoulutus*
- 12.9.3.9 Räjähdekoiralle ja sen ohjaajalle on annettava jatkokoulutusta sekä erikseen että ryhmänä.
- 12.9.3.10 Jatkokoulutuksen tavoitteena on pitää yllä peruskoulutuksessa saavutettuja taitoja ja turva-alan kehittymisen myötä hankittuja taitoja.
- 12.9.3.11 Räjähdekoiraryhmän on saatava jatkokoulutusta kuuden viikon välein tai useammin. Jatkokoulutuksen vähimmäiskesto on neljä tuntia kutakin kuuden viikon jaksoa kohden.
- 12.9.3.12 Edellä olevaa 11 kohtaa ei sovelleta, kun räjähdekoira koulutetaan vähintään kerran viikossa tunnistamaan kaikki erillisen komission päätöksen lisäyksessä 12-D luetellut räjähdysaineet.
- Räjähdekoiraryhmien koulutustiedot*
- 12.9.3.13 Sekä räjähdekoiran että sen ohjaajan perus- ja jatkokoulutustiedot on säilytettävä vähintään työ sopimuksen keston ajan ja asetettava toimivaltaisen viranomaisen saataville tämän pyynnöstä.
- Räjähdekoiraryhmien operatiivinen koulutus*
- 12.9.3.14 Turvatarkastukseen käytettävälle räjähdekoiralle on annettava operatiivista koulutusta sen varmistamiseksi, että se täyttää erillisen komission päätöksen lisäyksessä 12-D esitetyt suoritusvaatimukset.
- 12.9.3.15 Operatiivinen koulutus toteutetaan toistuvana satunnaiskoulutuksena räjähdekoiran työskentelyjakson aikana, ja siinä arvioidaan räjähdekoiran havaintokykyä hyväksyttyjen apuvälineiden avulla.
- 12.9.4 **Hyväksyntämenettely**
- 12.9.4.1 Hyväksyntämenettelyssä arvioidaan seuraavia taitoja:
- a) räjähdekoiran kyky täyttää havaitsemiselle asetetut suoritusvaatimukset, jotka on esitetty erillisen komission päätöksen lisäyksessä 12-D;
 - b) räjähdekoiran kyky reagoida passiivisesti havaittuaan räjähdysaineita;
 - c) räjähdekoiran ja sen ohjaajan (ohjaajien) kyky työskennellä tehokkaasti ryhmänä; ja
 - d) ohjaajan kyky ohjata räjähdekoira oikein, tulkita räjähdekoiran reaktio oikein sen havaittua räjähdysaineita ja vastata asianmukaisesti räjähdekoiran reaktioon;

- 12.9.4.2 Hyväksyntämenettelyssä simuloidaan kaikkia räjähddekoiraryhmän työympäristöjä.
- 12.9.4.3 Räjähddekoiraryhmän on läpäistävä koulutus kunkin sellaisen työympäristön osalta, jota varten hyväksyntää haetaan.
- 12.9.4.4 Hyväksyntämenettely toteutetaan erillisen komission päätöksen lisäysten 12-E ja 12-F mukaisesti.
- 12.9.4.5 Kukin hyväksyntä on voimassa enintään 12 kuukautta.
- 12.9.5 **Laadunvalvonta**
- 12.9.5.1 Räjähddekoiraryhmään sovelletaan laadunvalvontatoimenpiteitä, jotka esitetään erillisen komission päätöksen lisäyksessä 12-G.
- 12.9.6 **Turvatarkastusmenetelmä**
- Asiaa koskevista yksityiskohtaisista vaatimuksista säädetään erillisessä komission päätöksessä."
-

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 574/2010,**annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010,****tietyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti annetun asetuksen (EY) N:o 1126/2008 muuttamisesta kansainvälisten tilinpäätösstandardien IFRS 1 ja IFRS 7 osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta 19 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiedot kansainväliset tilinpäätösstandardit ja tulkinnat, jotka olivat voimassa 15 päivänä lokakuuta 2008, hyväksyttiin komission asetuksella (EY) N:o 1126/2008⁽²⁾.
- (2) Kansainvälisiä tilinpäätösnormeja antava elin International Accounting Standards Board (IASB) julkaisi 28 päivänä tammikuuta 2010 muutoksen kansainväliseen tilinpäätösstandardiin IFRS 1 *IFRS 7:n mukaisia vertailutietoja koskeva rajoitettu helpotus ensilaatijoille*, jäljempänä 'muutos IFRS 1:een'. Koska on todettu, että IFRS-tilinpäätöksen ensimmäistä kertaa laativat yhteisöt eivät pysty hyödyntämään käypiä arvoja ja likviditeettiriskiä koskevien IFRS 7:n mukaisten vertailutietojen oikaisemista koskevaa helpotusta, jos mainitut vertailukaudet päättyvät ennen 31 päivää joulukuuta 2009, muutoksella IFRS 1:een pyritään mahdollistamaan, että myös kyseiset yhteisöt voivat käyttää helpotusta.
- (3) Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antavan ryhmän (European Financial Reporting Advisory Group, EFRAG) teknisen asiantuntijaryhmän (Technical Expert Group, TEG) kuulemisessa vahvistettiin, että muutos IFRS 1:een on asetuksen (EY) N:o 1606/2002 3 artiklan 2 kohdassa hyväksymiselle asetettujen teknisten edellytysten mukainen. Tilinpäätösstandardeja koskevien lausuntojen tarkasteluryhmän perustamisesta tieto-

jen antamiseksi komissiolle EFRAGin (European Financial Reporting Advisory Group) lausuntojen puolueettomuudesta ja tasapuolisuudesta 14 päivänä heinäkuuta 2006 tehdyn komission päätöksen 2006/505/EY⁽³⁾ mukaisesti kyseinen tarkasteluryhmä tarkasteli hyväksymistä koskevaa EFRAGin lausuntoa ja totesi komissiolle sen olevan tasapuolinen ja puolueeton.

- (4) Muutoksen IFRS 1:een hyväksymisestä seuraa, että IFRS 7:ää on muutettava, jotta kyseisten tilinpäätösstandardien johdonmukaisuus voidaan varmistaa.
- (5) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1126/2008 olisi muutettava.
- (6) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tilinpäätöskysymysten sääntelykomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1126/2008 liite seuraavasti:

- 1) Muutetaan kansainvälinen tilinpäätösstandardi IFRS 1 tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- 2) Muutetaan kansainvälinen tilinpäätösstandardi IFRS 7 tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Yritysten on sovellettava tämän asetuksen liitteessä tarkoitettuja muutoksia IFRS 1:een ja IFRS 7:ään viimeistään sen ensimmäisen tilikauden alusta, joka alkaa 30 päivän kesäkuuta 2010 jälkeen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä kesäkuuta 2010.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 320, 29.11.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 199, 21.7.2006, s. 33.

LIITE

KANSAINVÄLISET TILINPÄÄTÖSSTANDARDIT

IFRS 1	Muutos IFRS 1:een <i>IFRS 7:n</i> mukaisia vertailutietoja koskeva rajoitettu helpotus ensilaatijoille
IFRS 7	Muutos IFRS 7:ään <i>Rahoitusinstrumentit: tilinpäätöksessä esitettävät tiedot</i>

IFRS 7:n MUKAISIA VERTAILUTIETOJA KOSKEVA RAJOITETTU HELPOTUS ENSILAATIJOILLE

(Muutos IFRS 1:een)

Muutos IFRS 1:een***Ensimmäinen IFRS-standardien käyttöönotto***

Lisätään kappale 39C.

VOIMAANTULO

39C Tammikuussa 2010 julkaistu asiakirja *IFRS 7:n mukaisia vertailutietoja koskeva rajoitettu helpotus ensilaatijoille* aiheutti kappaleen E3 lisäämisen. Yhteisön on sovellettava tätä muutosta 1.7.2010 tai sen jälkeen alkavilla tilikausilla. Aikaisempi soveltaminen on sallittua. Jos yhteisö soveltaa muutosta aikaisemmalla kaudella, tästä on annettava tieto.

Liite E**Lyhytaikaiset helpotukset IFRS-standardien vaatimuksista**

Lisätään otsikko, kappale E3 sekä alaviite.

Rahoitusinstrumentteja koskevat tiedot

E3 Ensilaatija saa soveltaa IFRS 7:en kappaleeseen 44G sisältyviä siirtymäsääntöjä. (*)

(*) Kappale E3 lisättiin tammikuussa 2010 julkaistun asiakirjan *IFRS 7:n mukaisia vertailutietoja koskeva rajoitettu helpotus ensilaatijoille* (muutos IFRS 1:een) seurauksena. Jotta vältettäisiin mahdollinen jälkiviisaus ja varmistettaisiin, etteivät ensilaatijat ole huonommassa asemassa kuin IFRS-standardien mukaisen tilinpäätöksen jo laativat yhteisöt, IASB päätti, että ensilaatijoiden tulee saada käyttää samoja asiakirjaan *Rahoitusinstrumentteja koskevien liitetietojen parantaminen* (muutos IFRS 7:ään) sisältyviä siirtymäsääntöjä kuin mitkä ovat sallittuja IFRS-standardien mukaisen tilinpäätöksen jo laativille yhteisöille.

Liite**Muutos IFRS 7:ään*****Rahoitusinstrumentit: tilinpäätöksessä esitettävät tiedot***

Kappaletta 44G muutetaan (uusi teksti esitetään alleviivattuna ja poistettu teksti yliviivattuna) ja siihen lisätään alaviite.

VOIMAANTULO JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖT

44G Maaliskuussa 2009 julkaistun asiakirjan *Rahoitusinstrumentteja koskevien liitetietojen parantaminen* (muutokset IFRS 7:ään) seurauksena muutettiin kappaleita 27, 39 ja B11 sekä lisättiin kappaleet 27A, 27B, B10A ja B11A–B11F. Yhteisön on sovellettava näitä muutoksia 1.1.2009 tai sen jälkeen alkavilla tilikausilla. Yhteisön ei tarvitse esittää muutosten edellyttämiä tietoja, jotka koskevat:

(a) tilikautta tai osavuosisjaksoa, mahdollinen tase mukaan lukien, joka esitetään osana sellaista vertailutilikautta, joka päättyy ennen 31.12.2009, tai

(b) aikaisimman vertailukauden alun tasetta ajalta ennen 31.12.2009.

Aikaisempi soveltaminen on sallittua. Jos yhteisö soveltaa muutoksia aikaisemmalla kaudella, tästä on annettava tieto. (*)

(*) Kappaletta 44G muutettiin tammikuussa 2010 julkaistun asiakirjan *IFRS 7:n mukaisia vertailutietoja koskeva rajoitettu helpotus ensilaatijoille* (muutos IFRS 1:een) seurauksena. IASB muutti kappaletta 44G selventääkseen johtopäätöksiään ja tarkoitettua siirtymistä, jotka koskevat asiakirjaa *Rahoitusinstrumentteja koskevien liitetietojen parantaminen* (muutos IFRS 7:ään).

**KOMISSION ASETUS (EU) N:o 575/2010,
annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannsalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä kesäkuuta 2010.

*Komission puolesta
puheenjohtajan nimissä*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	44,4
	MK	31,8
	TR	53,0
	ZZ	43,1
0707 00 05	MK	41,0
	TR	118,9
	ZZ	80,0
0709 90 70	TR	106,7
	ZZ	106,7
0805 50 10	AR	85,3
	TR	97,3
	US	84,1
	ZA	94,5
	ZZ	90,3
0808 10 80	AR	107,5
	BR	90,2
	CA	118,4
	CL	95,2
	CN	60,1
	NZ	112,2
	US	102,5
	ZA	100,8
	ZZ	98,4
0809 10 00	TR	231,7
	ZZ	231,7
0809 20 95	TR	303,6
	ZZ	303,6
0809 30	AR	133,5
	TR	155,8
	ZZ	144,7
0809 40 05	AU	258,9
	IL	210,4
	US	319,2
	ZZ	262,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 576/2010,**annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010,****vilja-alalla 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen kannettavien tuontitullien vahvistamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus),ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa säädetään, että CN-koodeihin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002, ex 1005 (hybridisiemeniä lukuun ottamatta) ja ex 1007 (kylvämiseen tarkoitettua hybridiä lukuun ottamatta) kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontihetkellä voimassa oleva interventiohintaa, jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähetykseen sovellettava cif-tuontihinta. Tuontitulli ei kuitenkaan voi olla suurempi kuin yhteisen tullitariffin tullit.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 2 kohdassa säädetään, että mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuontitullin laskemista varten kyseisille tuotteille vahvistetaan säännöllisesti edustavat cif-tuontihinnat.

- (3) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdan mukaan CN-koodeihin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99, (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 ja 1007 00 90 kuuluvien tuotteiden tuontitullin laskemisessa käytetään mainitun asetuksen 4 artiklan mukaisesti määriteltyä päivittäistä edustavaa cif-tuontihintaa.

- (4) Tuontitullit olisi vahvistettava 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkavalle ajanjaksolle, ja niitä olisi sovellettava kunnes uusi vahvistus tulee voimaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vilja-alan tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II lueteltujen tekijöiden perusteella 1 päivästä heinäkuuta 2010.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä kesäkuuta 2010.

*Komission puolesta
puheenjohtajan nimissä*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durum VEHNÄ, korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen VEHNÄ, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen VEHNÄ, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	RUIS	11,79
1005 10 90	MAISSI, siemenvilja, muu kuin hybridi	5,34
1005 90 00	MAISSI, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	5,34
1007 00 90	DURRA, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi	11,79

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön saapuvan tavaran tuojaan voidaan soveltaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti seuraavia tullialennuksia:

- 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä tai Mustallamerellä,
- 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Tanskassa, Virossa, Irlannissa, Latviassa, Liettuaassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Pyreneiden niemimaan Atlantin puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuojaan voidaan soveltaa kiinteämääristä alennusta 24 euroa tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Liitteessä I vahvistettujen tullien laskemista koskevat tekijät

16.6.2010-29.6.2010

1. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

(EUR/t)

	Tavallinen vehnä ⁽¹⁾	Maissi	Durumvehnä, korkealaatuinen	Durumvehnä, keskilaatuinen ⁽²⁾	Durumvehnä, heikkolaatuinen ⁽³⁾	Ohra
Pörssi	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Noteeraus	170,70	111,08	—	—	—	—
FOB-hinta USA	—	—	139,88	129,88	109,88	86,97
Palkkio Meksikonlahdella	—	14,26	—	—	—	—
Palkkio Suurilla järvillä	40,50	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Sisältää palkkion 14 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽²⁾ Alennus 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).⁽³⁾ Alennus 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

2. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun viitejakson keskiarvot:

Rahtikustannukset: Meksikonlahti–Rotterdam 26,36 EUR/t

Rahtikustannukset: Suuret järvet–Rotterdam: 58,26 EUR/t

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 577/2010,**annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010,****asetuksessa (EY) N:o 877/2009 markkinointivuodeksi 2009/10 vahvistettujen sokerialan tiettyjen tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 318/2006 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 30 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 951/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja eräiden siirappien edustavien hintojen sekä niiden tuonnissa sovellettavien

lisätullien määrät markkinointivuodeksi 2009/10 on vahvistettu komission asetuksessa (EY) N:o 877/2009 ⁽³⁾. Kyseiset hinnat ja tullien määrät on viimeksi muutettu komission asetuksella (EU) N:o 572/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Komissiolla tällä hetkellä käytettävissä olevien tietojen perusteella kyseisiä määriä olisi muutettava asetuksessa (EY) N:o 951/2006 säädettyjen sääntöjen mukaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 951/2006 36 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden asetuksessa (EY) N:o 877/2009 markkinointivuodeksi 2009/10 vahvistetut edustavat hinnat ja tuonnissa sovellettavat lisätullit ja esitetään ne tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä kesäkuuta 2010.

*Komission puolesta
puheenjohtajan nimissä*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUVL L 253, 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 163, 30.6.2010, s. 39.

LIITE

Valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 95 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien muutetut määrät, joita sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2010

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalta tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalta tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	41,21	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	41,21	2,54
1701 12 10 ⁽¹⁾	41,21	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	41,21	2,24
1701 91 00 ⁽²⁾	42,49	4,72
1701 99 10 ⁽²⁾	42,49	1,59
1701 99 90 ⁽²⁾	42,49	1,59
1702 90 95 ⁽³⁾	0,42	0,27

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä IV olevassa III kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä IV olevassa II kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan yhden prosentin sakkaroosipitoisuudelle.

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 24 päivänä kesäkuuta 2010,

Euroopan yhteisön ja Albanian tasavallan ministerineuvoston välisen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskevan sopimuksen tekemisestä

(2010/364/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan yhdessä 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan ja 8 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin hyväksynnän,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto valtuutti 5 päivänä kesäkuuta 2003 komission aloittamaan neuvottelut kolmansien maiden kanssa voimassa olevien kahdenvälisten sopimusten tiettyjen määräysten korvaamisesta yhteisön kanssa tehtävillä sopimuksilla.
- (2) Komissio on neuvotellut yhteisön puolesta Albanian tasavallan kanssa sopimuksen tietyistä lentoliikenteen näkökohdista, jäljempänä 'sopimus'. Näissä neuvotteluissa se on noudattanut menettelyjä ja ohjeita, jotka on esitetty komission valtuuttamisesta aloittamaan neuvottelut kolmansien maiden kanssa voimassa olevien kahdenvälisten sopimusten tiettyjen määräysten korvaamisesta yhteisön kanssa tehtävillä sopimuksilla tehdyn neuvoston päätöksen liitteessä.
- (3) Neuvoston päätöksen 2006/716/EY ⁽¹⁾ mukaisesti sopimus allekirjoitettiin yhteisön puolesta 5 päivänä toukokuuta 2006 sillä varauksella, että se tehdään myöhemmin.

- (4) Lissabonin sopimuksen tultua voimaan 1 päivänä joulukuuta 2009 Euroopan unionin olisi annettava Albanian tasavallalle ilmoitus siitä, että Euroopan unioni on korvannut Euroopan yhteisön, jonka seuraaja se on.

- (5) Sopimus olisi hyväksyttävä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan yhteisön ja Albanian tasavallan ministerineuvoston sopimus tietyistä lentoliikenteen näkökohdista ⁽²⁾ unionin puolesta.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään henkilö, jolla on oikeus antaa sopimuksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus ja seuraava ilmoitus:

"Lissabonin sopimuksen tultua voimaan 1 päivänä joulukuuta 2009 Euroopan unioni on korvannut Euroopan yhteisön, jonka seuraaja se on, ja se käyttää mainitusta päivästä alkaen kaikkia Euroopan yhteisön oikeuksia ja ottaa vastatakseen kaikki Euroopan yhteisön velvoitteet. Sopimuksessa olevat viittaukset "Euroopan yhteisöön" on siten tilanteen mukaan ymmärrettävä viittauksiksi "Euroopan unioniin"."

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä kesäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. BLANCO LÓPEZ

⁽¹⁾ EUVL L 294, 25.10.2006, s. 51.

⁽²⁾ Euroopan yhteisön ja Albanian tasavallan ministerineuvoston sopimus tietyistä lentoliikenteen näkökohdista on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL L 294, 25.10.2006, s. 52, yhdessä allekirjoittamista koskevan päätöksen kanssa.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

annettu 29 päivänä kesäkuuta 2010,

Schengenin tietojärjestelmää koskevien Schengenin säännösten määräysten soveltamisesta Bulgarian tasavallassa ja Romaniassa

(2010/365/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon vuoden 2005 liittymisasiakirjan, ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan mukaan muita kuin kyseisen liittymisasiakirjan liitteessä II olevia Schengenin säännösten määräyksiä sovelletaan Bulgariassa ja Romaniassa, jäljempänä 'kyseiset jäsenvaltiot', vasta kun asiasta on annettu erityinen neuvoston päätös sen jälkeen kun on tarkistettu, että vaaditut edellytykset kyseisen säännösten soveltamiseksi ovat täyttyneet.

(2) Neuvosto on tarkistanut seuraavien toimenpiteiden avulla, että kyseiset jäsenvaltiot varmistavat tietosuojan tyydyttävän tason:

Täysimääräinen kyselylomake lähetettiin kyseisille jäsenvaltioille, joiden vastaukset tallennettiin ja kyseisiin jäsenvaltioihin tehtiin tietosuoja-alan tarkastus- ja arviointikäyntejä pysyvän Schengenin arviointi- ja soveltamiskomitean perustamisesta tehdyn toimeenpanevan komitean päätöksessä (SCH/Com-ex (98) 26 def.) ⁽²⁾ esitettyjen sovellettavien Schengen-arviointimenettelyjen mukaisesti.

(3) Neuvosto totesi 26 päivänä huhtikuuta 2010, että kyseiset jäsenvaltiot ovat täyttäneet edellytykset tällä alalla. Näin ollen voidaan päättää päivämäärästä, josta alkaen Schengenin tietojärjestelmää (SIS) koskevia Schengenin säännösten määräyksiä voidaan soveltaa näissä jäsenvaltioissa.

(4) Tämän päätöksen voimaantulon myötä SIS-reaalitietoja olisi voitava siirtää kyseisiin jäsenvaltioihin. Näiden tietojen konkreettisen käyttämisen avulla neuvoston tulisi voida asiakirjassa SCH/Com-ex (98) 26 def. esitetyillä sovellettavilla Schengen-arviointimenettelyillä varmistaa, että kyseisissä jäsenvaltioissa sovelletaan oikein Schengenin tietojärjestelmää koskevia Schengenin säännösten määräyksiä. Kun arvioinnit on suoritettu, neuvoston olisi päätettävä tarkistusten lopettamisesta kyseisten jäsenvaltioiden sisärajoilla.

(5) Olisi tehtävä erillinen neuvoston päätös, jolla vahvistetaan päivämäärä tarkastusten poistamiseksi sisärajoilla. SISin käytön osalta olisi säädettävä joistakin rajoituksista, joita sovelletaan ennen kyseisessä päätöksessä asetettua päivämäärää.

(6) Islannin ja Norjan osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välisessä sopimuksessa viimeksi mainittujen osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽³⁾ ja jotka kuuluvat tietyistä mainitun sopimuksen yksityiskohdista soveltamissäännöistä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY ⁽⁴⁾ 1 artiklan G alakohdassa tarkoitettuun alaan.

(7) Sveitsin osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan Euroopan unionin, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton välisessä sopimuksessa Sveitsin valaliiton osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöönpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen ⁽⁵⁾ ja jotka kuuluvat päätöksen 1999/437/EY 1 artiklan G alakohdassa, tarkasteltuna yhdessä neuvoston päätöksen 2008/149/YOS ⁽⁶⁾ 3 artiklan ja neuvoston päätöksen 2008/146/EY ⁽⁷⁾ 3 artiklan kanssa, tarkoitettuun alaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Liitteessä I tarkoitettuja Schengenin tietojärjestelmää SIS koskevia Schengenin säännösten määräyksiä sovelletaan Bulgarian tasavaltaan ja Romaniaan niiden keskinäisissä suhteissa ja niiden suhteissa Belgian kuningaskuntaan, Tšekin tasavaltaan, Tanskan kuningaskuntaan, Saksan liittotasavaltaan, Viron tasavaltaan, Helleenien tasavaltaan, Espanjan kuningaskuntaan, Ranskan tasavaltaan, Italian tasavaltaan, Latvian tasavaltaan, Liettuan tasavaltaan, Luxemburgin suurherttuakuntaan, Unkarin tasavaltaan, Maltaan, Alankomaiden kuningaskuntaan, Itävallan tasavaltaan, Puolan tasavaltaan, Portugalin tasavaltaan, Slovenian tasavaltaan, Slovakian tasavaltaan, Suomen tasavaltaan ja Ruotsin kuningaskuntaan sekä Islannin tasavaltaan, Norjan kuningaskuntaan ja Sveitsin valaliittoon 15 päivästä lokakuuta kuuta 2010.

⁽³⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 50.

⁽⁷⁾ EUVL L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 17. kesäkuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 138.

2. Liitteessä II tarkoitettuja Schengenin tietojärjestelmää SIS koskevia Schengenin säännösten määräyksiä sovelletaan Bulgarian tasavaltaan ja Romaniaan niiden keskinäisissä suhteissa ja niiden suhteissa Belgian kuningaskuntaan, Tšekin tasavaltaan, Tanskan kuningaskuntaan, Saksan liittotasavaltaan, Viron tasavaltaan, Helleenien tasavaltaan, Espanjan kuningaskuntaan, Ranskan tasavaltaan, Italian tasavaltaan, Latvian tasavaltaan, Liettuan tasavaltaan, Luxemburgin suurherttuakuntaan, Unkarin tasavaltaan, Maltaan, Alankomaiden kuningaskuntaan, Itävallan tasavaltaan, Puolan tasavaltaan, Portugalin tasavaltaan, Slovenian tasavaltaan, Slovakian tasavaltaan, Suomen tasavaltaan ja Ruotsin kuningaskuntaan sekä Islannin tasavaltaan, Norjan kuningaskuntaan ja Sveitsin valaliittoon kyseisissä määräyksissä määritetystä päivästä alkaen.

3. SIS-reaalitietoja voidaan siirtää kyseisiin jäsenvaltioihin 29 päivästä kesäkuuta 2010 alkaen.

Kyseiset jäsenvaltiot voivat siirtää tietoja SISIin ja käyttää SISissä olevia tietoja 15 päivästä lokakuuta 2010 alkaen kuten ne jäsenvaltiot, joiden osalta Schengenin säännöstö on jo pantu täytäntöön, jollei 4 kohdan säännöksistä muuta johdu.

4. Siihen päivään saakka, jolloin kyseisten jäsenvaltioiden sisäiset rajatarkastukset lopetetaan, nämä jäsenvaltiot

- a) eivät ole velvollisia epäämään maahanpääsyä sellaisilta kolmansien valtioiden kansalaisilta eivätkä poistamaan maasta sellaisia kolmansien valtioiden kansalaisia, joista jokin toinen jäsenvaltio on tehnyt SISIin maahantulokieltoa koskevan ilmoituksen;
- b) eivät tallenna tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn yleissopimuksen, jäljempänä 'Schengenin yleissopimus' ⁽¹⁾, 96 artiklan mukaisia tietoja.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä kesäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. ESPINOSA

⁽¹⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19.

LIITE I

Luettelo vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista Schengenin tietojärjestelmää SISiä koskevista Schengenin säännösten määräyksistä, joita on sovellettava kyseisissä jäsenvaltioissa

1. Schengenin yleissopimuksen määräysten osalta:

Schengenin yleissopimuksen 64 artikla ja 92–119 artikla.

2. Muut SISiä koskevat määräykset:

a) Schengenin yleissopimuksella perustetun toimeenpanevan komitean päätökset:

toimeenpanevan komitean päätös, tehty 15 päivänä joulukuuta 1997, Schengenin C.SIS-yksikön perustamista ja käyttöä koskevan varainhoitoasetuksen muuttamisesta (SCH/Com-ex (97) 35) ⁽¹⁾;

b) Schengenin yleissopimuksella perustetun toimeenpanevan komitean julistukset:

i) toimeenpanevan komitean julistus, annettu 18 päivänä huhtikuuta 1996, käsitteen ”ulkomaalainen” määrittämisestä (SCH/Com-ex (96) decl. 5) ⁽²⁾;

ii) toimeenpanevan komitean julistus, annettu 28 päivänä huhtikuuta 1999, Schengenin tietojärjestelmän rakenteesta (SCH/Com-ex (99) decl. 2 REV) ⁽³⁾;

c) muut välineet:

i) neuvoston päätös 2000/265/EY ⁽⁴⁾, tehty 27 päivänä maaliskuuta 2000, varainhoitoasetuksesta, joka koskee talousarviomenettelyä neuvoston varapääsihteerin hallinnoimien, hänen tiettyjen jäsenvaltioiden puolesta tekemiensä Schengen-ympäristön tietoliikenneinfrastruktuurin (Sisnet) perustamista ja toimintaa koskevien sopimusten osalta;

ii) Sirene-käsikirja ⁽⁵⁾;

iii) neuvoston asetus (EY) N:o 871/2004 ⁽⁶⁾, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Schengenin tietojärjestelmän eräiden uusien toimintojen käyttöönottamisesta, myös terrorismin torjunnassa, ja myöhemmät päätökset näiden toimintojen soveltamispäivämäärästä;

iv) neuvoston päätös 2005/211/YOS ⁽⁷⁾, tehty 24 päivänä helmikuuta 2005, Schengenin tietojärjestelmän eräiden uusien toimintojen käyttöönottamisesta, myös terrorismin torjunnassa, ja myöhemmät päätökset näiden toimintojen soveltamispäivämäärästä;

v) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1160/2005 ⁽⁸⁾, annettu 6 päivänä heinäkuuta 2005, tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen muuttamisesta siltä osin, mikä koskee ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaavien jäsenvaltioiden yksiköiden pääsyä Schengenin tietojärjestelmään;

vi) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 562/2006 ⁽⁹⁾, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö): 5 artiklan 4 kohdan a alakohta sekä Schengenin tietojärjestelmää SISiä koskevat II osaston säännökset ja siihen liittyvät liitteet;

vii) neuvoston asetus (EY) N:o 1104/2008 ⁽¹⁰⁾, annettu 24 päivänä lokakuuta 2008, siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II);

viii) neuvoston päätös 2008/839/YOS ⁽¹¹⁾, tehty 24 päivänä lokakuuta 2008, siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II).

⁽¹⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 444.

⁽²⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 458.

⁽³⁾ EYVL L 239, 22.9.2000, s. 459.

⁽⁴⁾ EYVL L 85, 6.4.2000, s. 12.

⁽⁵⁾ Osia Sirene-käsikirjasta on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 38, 17.2.2003, s. 1. Käsikirjaa on muutettu komission päätöksillä 2006/757/EY (EUVL L 317, 16.11.2006, s. 1) ja 2006/758/EY (EUVL L 317, 16.11.2006, s. 41).

⁽⁶⁾ EUVL L 162, 30.4.2004, s. 29.

⁽⁷⁾ EUVL L 68, 15.3.2005, s. 44.

⁽⁸⁾ EUVL L 191, 22.7.2005, s. 18.

⁽⁹⁾ EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 299, 8.11.2008, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 299, 8.11.2008, s. 43.

LIITE II

Luettelo vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista Schengenin tietojärjestelmää SISiä koskevista Schengenin säännöstön määräyksistä, joita on sovellettava kyseisissä jäsenvaltioissa kyseisissä säännöksissä säädetyistä päivästä alkaen

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1986/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, ajoneuvojen rekisteröintitodistusten myöntämisestä vastaavien jäsenvaltioiden yksiköiden pääsyn sallimisesta toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) ⁽¹⁾;
2. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1987/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä ⁽²⁾;
3. Neuvoston päätös 2007/533/YOS, tehty 12 päivänä kesäkuuta 2007, toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUVL L 381, 28.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 381, 28.12.2006, s. 4.

⁽³⁾ EUVL L 205, 7.8.2007, s. 63.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
annettu 29 päivänä kesäkuuta 2010,
alueiden komitean romanialaisen jäsenen nimeämisestä
(2010/366/EU)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 305 artiklan,

ottaa huomioon Romanian hallituksen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto hyväksyi 22 päivänä joulukuuta 2009 ja 18 päivänä tammikuuta 2010 päätökset 2006/1014/EY ja 2010/29/EU alueiden komitean jäsenten ja varajäsenten nimeämisestä 26 päivän tammikuuta 2010 ja 25 päivän tammikuuta 2015 väliseksi kaudeksi ⁽¹⁾.
- (2) Yksi alueiden komitean jäsenen paikka on vapautunut alueiden komitean jäsenen Cristian ANGHEL in toimikauden päätyttyä.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Nimetään alueiden komitean jäseneksi jäljellä olevaksi toimikaudeksi eli 25 päivään tammikuuta 2015:

— Dl Romeo STAVARACHE

Primarul municipiului Bacău, județul Bacău

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä kesäkuuta 2010.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. ESPINOSA

⁽¹⁾ EUVL L 348, 29.12.2009, s. 22 ja EUVL L 12, 19.1.2010, s. 11.

KOMISSION PÄÄTÖS,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2010,

siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaohjelmien täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4190)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/367/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

torjuntatoimenpiteitä, jotta voidaan mahdollisesti estää viruksen muuntuminen HPAI-virukseksi, millä saattaa olla tuhoisat seuraukset.

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/94/EY⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lintuinfluenssa on lintujen, siipikarja mukaan luettuna, tarttuva virustauti. Lintuinfluenssavirusten aiheuttama tartunta kotieläiminä pidettävässä siipikarjassa aiheuttaa taudin kahta päämuotoa, jotka eroavat virulenssiltaan. Matalapatogeeninen muoto aiheuttaa yleensä ainoastaan lieviä oireita, kun taas korkeapatogeeninen muoto aiheuttaa hyvin korkeaa kuolleisuutta useimmissa siipikarjalajeissa. Kyseisellä taudilla voi olla vakava vaikutus siipikarjankasvatuksen kannattavuuteen.
- (2) Direktiivissä 2005/94/EY asetetaan toimenpiteet siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen korkeapatogeenisen lintuinfluenssan (HPAI) ja lintuinfluenssavirusten alatyyppejen H5 ja H7 aiheuttaman matalapatogeenisen lintuinfluenssan (LPAI), siten kuin ne määrittellään kyseisessä direktiivissä, taudinpurkausten torjumiseksi. Direktiivissä 2005/94/EY säädetään lisäksi tietyistä ennalta ehkäisevistä toimenpiteistä, jotka liittyvät lintuinfluenssavirusten valvontaan ja varhaiseen toteamiseen.
- (3) Direktiivissä 2005/94/EY säädetään, että jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön pakolliset valvontaohjelmat. Kyseisillä valvontaohjelmilla pyritään tunnistamaan LPAI-virusten leviäminen siipikarjassa ja erityisesti siipikarjaan kuuluvissa vesilintulajeissa, ennen kuin virukset leviävät laajalle siipikarjapopulaatiossa – tavoitteena on toteuttaa

- (4) Direktiivissä 2005/94/EY säädetään lisäksi valvontaohjelmien toteuttamisesta luonnonvaraisissa linnuissa tavoitteena lisätä säännöllisesti päivitettyjen riskinarviointien pohjalta tietämystä luonnonvaraisten lintujen aiheuttamista uhkista minkä tahansa linnuissa esiintyvän lintupeiräisen influenssaviruksen suhteen.
- (5) Lintuinfluenssaa siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa koskevien valvontaohjelmien täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa ja päätöksen 2004/450/EY muuttamisesta 13 päivänä huhtikuuta 2007 tehty komission päätös 2007/268/EY⁽³⁾ hyväksyttiin tällaisten valvontaohjelmien täytäntöönpano-ohjeiden vahvistamiseksi.
- (6) Kyseisen päätöksen tekemisen jälkeen valvontaohjelmien toteuttamisesta jäsenvaltioissa saatu kokemus ja tieteellisessä tietämyksessä ja tutkimustuloksissa tapahtunut edistyminen osoittavat, että tietyillä siipikarjalajeilla ja siipikarjan tuotantoluokilla on muita lajeja ja luokkia suurempi riski saada lintuinfluenssavirustartunta ottaen myös huomioon tilan sijainti ja muut riskitekijät.
- (7) Uhka H5N1-alatyypin olevan HPAI-viruksen kulkeutumisesta Kaakkois-Aasiasta Eurooppaan ja sen leviäminen länteen vuonna 2005 johti lisätoimenpiteiden hyväksymiseen, jotta tähän virustyyppiin voitaisiin varautua ja jotta se voitaisiin todeta jo varhaisessa vaiheessa siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa.
- (8) Luonnonvaraisten lintujen lintuinfluenssan valvontaa koskevista lisävaatimuksista 17 päivänä lokakuuta 2005 tehdystä komission päätöksessä 2005/731/EY⁽⁴⁾ edellytetään jäsenvaltioiden huolehtivan siitä, että toimivaltaisille viranomaisille ilmoitetaan epätavallisesta kuolevuudesta tai merkittävistä taudinpurkauksista luonnonvaraisissa linnuissa ja eritoten luonnonvaraisissa vesilinnuissa. Lisäksi on otettava näytteitä lintuinfluenssaviruksen varalta ja tehtävä niille laboratoriotestit.

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16.

⁽³⁾ EUVL L 115, 3.5.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 274, 20.10.2005, s. 93.

- (9) On aiheellista sisällyttää päätöksessä 2005/731/EY vahvistetut vaatimukset tähän päätökseen.
- (10) Vuosina 2006–2009 lintuinfluenssanäytteitä on otettu ja testattu yli 350 000 luonnonvaraiselta linnulta. Valvonta on jäsenvaltioissa toteutettu siten, että näytteistä keskimäärin 75 prosenttia on otettu eläviltä linnuilta ja 25 prosenttia sairailta tai kuolleilta linnuilta.
- (11) Yli tuhannella kuolleena tai sairaana löydettyllä linnulla todettiin alatyyppejä H5N1 oleva HPAL, kun taas ainoastaan noin viidellä näytteenottohetkellä terveellä, elossa olleella linnulla todettiin mainittu virus kyseisen neljän vuoden ajanjakson aikana. LPAI-alatyyppejä eristettiin lähes yksinomaan elävistä linnuista otetuista näytteistä.
- (12) Lintuinfluenssaa tutkivan EU:n vertailulaboratorion koostamien lintuinfluenssavalvontaa⁽¹⁾ unionissa käsittelevien vuosiraporttien päätelmissä, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA)⁽²⁾,⁽³⁾,⁽⁴⁾ tieteellisissä lausunnoissa ja vastikään perustetun eläintautien valvontaa käsittelevän työryhmän (TFADS) työskentelyssä on painotettu sitä, että siipikarjan ja luonnonvaraisten lintujen nykyiseen valvontastrategiaan olisi tehtävä joitakin muutoksia, jotta tehokkaammin edistettäisiin riskeihin perustuvaa lähestymistapaa, jota pidetään sopivimpana valvontastrategiana, jolla voidaan informoida toimivaltaisia viranomaisia tautien ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tavoitteena suojella siipikarjaa ja muita vankeudessa pidettäviä lintuja kasvattavia tiloja.
- (13) Riskiperusteisen valvonnan olisi täydennettävä siipikarjassa esiintyvän lintuinfluenssatartunnan varhaiseen havaitsemiseen tähtääviä järjestelmiä, kuten niitä, joista on jo säädetty bioturvallisuustoimenpiteistä influenssavirus A:n alatyypin H5N1 aiheuttaman erittäin patogeenisen lintuinfluenssan tarttumisvaaran vähentämiseksi luonnonvaraisista linnuista siipikarjaan ja muihin vankeudessa pidettäviin lintuihin sekä varhaisen havaitsemisen järjestelmästä erityisen vaaralle alttiilla alueilla 19 päivänä loka-kuuta 2005 tehdyn komission päätöksen 2005/734/EY⁽⁵⁾ 2 artiklassa ja neuvoston direktiivissä 2005/94/EY säädetyn lintuinfluenssaa koskevan taudinmäärityskäsikirjan hyväksymisestä 4 päivänä elokuuta 2006 tehdyn komission päätöksen 2006/437/EY⁽⁶⁾ liitteessä olevassa II luvun 2 kohdassa.
- (14) Päätöksessä 2007/268/EY vahvistettuja siipikarjan ja luonnonvaraisten lintujen lintuinfluenssavalvontaa koskevia ohjeita olisi tämän vuoksi tarkistettava saadun kokemuksen ja tieteellisen tietämyksen valossa, ja ne olisi korvattava tässä päätöksessä vahvistettavilla ohjeilla.
- (15) Unionin lainsäädännön johdonmukaisuuden vuoksi näytteenotto ja laboratoriotestaus olisi suoritettava päätöksessä 2006/437/EY vahvistettujen menettelyjen mukaisesti, ellei toisin määrätä.
- (16) Unionin lainsäädännön johdonmukaisuuden vuoksi olisi luonnonvaraisten lintujen valvontaa koskevia ohjelmia toteutettaessa otettava täysimääräisesti huomioon luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽⁷⁾ vaatimukset erityisesti tämän päätöksen liitteessä II olevan 1 osan 2 ja 3 jaksossa kuvatavien valvontasuunnitelman ja näytteenottomenettelyjen osalta.
- (17) Päätökset 2005/731/EY ja 2007/268/EY olisi kumottava.
- (18) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietä ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toimivaltaiset viranomaiset ryhtyvät asianmukaisiin järjestelyihin luonnonvaraisten lintujen tarkkailusta ja rengastuksesta sekä metsästyksestä ja muista asiaan liittyvistä seikoista huolehtivien järjestöjen kanssa sen varmistamiseksi, että kyseisten järjestöjen edellytetään viipymättä ilmoittavan toimivaltaisille viranomaisille epätavallisesta kuolevuudesta tai merkittävistä taudinpurkauksista luonnonvaraisissa linnuissa ja eritoten luonnonvaraisissa vesilinnuissa.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että välittömästi sen jälkeen kun toimivaltainen viranomainen on saanut 1 artiklassa säädetyn ilmoituksen ja jos taudille ei tunnisteta muuta selkeää syytä kuin lintuinfluenssa, toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava siitä, että

- a) kuolleista linnuista ja mahdollisuuksien mukaan myös muista kuolleiden lintujen kanssa kosketuksissa olleista linnuista otetaan asianmukaiset näytteet;
- b) näytteille tehdään laboratoriotestit lintuinfluenssaviruksen toteamiseksi.

2. Näytteenotto- ja testausmenettelyt on toteutettava päätöksellä 2006/437/EY hyväksytyn lintuinfluenssaa koskevan taudinmäärityskäsikirjan II–VIII luvun mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan komission www-sivusto: http://ec.europa.eu/food/animal/diseases/controlmeasures/avian/eu_resp_surveillance_en.htm

⁽²⁾ *The EFSA Journal* (2005) 266, 1–21; Scientific Opinion on Animal health and welfare aspects of Avian Influenza.

⁽³⁾ *The EFSA Journal* (2008) 715, 1–161, Scientific Opinion on Animal health and welfare aspects of avian influenza and the risks of its introduction into the EU poultry holdings.

⁽⁴⁾ *The EFSA Journal* (2006) 357, 1–46, Opinion on Migratory birds and their possible role in the spread of highly pathogenic Avian Influenza.

⁽⁵⁾ EUVL L 274, 20.10.2005, s. 105.

⁽⁶⁾ EUVL L 237, 31.8.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä, jos 1 kohdan b alakohdassa mainituissa laboratoriotesteissä löytyy korkeapatogeeninen lintuinfluenssavirus (HPAI).

3 artikla

Siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaohjelmien, jotka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön direktiivin 2005/94/EY 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti, on noudatettava tämän päätöksen liitteissä I ja II asetettuja ohjeita.

4 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että kaikki siipikarjaa ja luonnonvaraisia lintuja koskevien valvontaohjelmien mukaisesti toteutetuista niin lintuinfluenssan serologisista kuin virologisista tutkimuksista saadut positiiviset ja negatiiviset tulokset ilmoitetaan komissiolle kuuden kuukauden välein, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten soveltamista. Ne on toimitettava verkossa toimivan komission järjestelmän kautta viimeistään kunkin vuoden

31 päivänä heinäkuuta edellisten kuuden kuukauden osalta (1 päivästä tammikuuta 30 päivään kesäkuuta) ja viimeistään 31 päivänä tammikuuta edellisten kuuden kuukauden osalta (1 päivästä heinäkuuta 31 päivään joulukuuta).

5 artikla

Kumotaan päätökset 2005/731/EY ja 2007/268/EY.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2010.

Komission puolesta

John DALLI

Komission jäsen

LIITE I

Ohjeet siipikarjassa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaohjelmien täytäntöönpanosta**1. Valvontaohjelmien tavoitteet**

Siipikarjassa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaa koskevien ohjelmien tavoitteena on ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle lintuinfluenssavirusten esiintymisestä taudin torjumiseksi direktiivin 2005/94/EY mukaisesti siten, että vuosittain todetaan aktiivisen valvonnan avulla:

- a) alatyyppejä H5 tai H7 oleva matalapatogeeninen lintuinfluenssa (LPAI) kanalinnuissa (eli kanoissa, kalkkunoissa, helmikanoissa, fasaaneissa, peltopyissä ja viiriaisissa) ja sileälataisissa linnuissa ja täydennetään näin muita olemassa olevia varhaiseen toteamiseen tähtääviä järjestelmiä;
- b) alatyyppejä H5 tai H7 oleva LPAI ja korkeapatogeeninen lintuinfluenssa (HPAI) kotieläiminä pidettävissä vesilinnuissa (eli ankoissa, hanhissa ja sinisorsissa, joita käytetään riistan istutukseen maastoon).

2. Valvontasuunnitelma

Näytteenotto ja serologinen testaus siipikarjatiloiilla on toteutettava lintuinfluenssan vasta-aineiden esiintymisen toteamiseksi, kuten direktiivissä 2005/94/EY määritellään.

Kyseisellä aktiivisella valvonnalla täydennetään niitä jäsenvaltioissa jo käytössä olevia varhaiseen toteamiseen tähtääviä järjestelmiä, joista säädetään päätöksessä 2005/734/EY ja komission päätöksellä 2006/437/EY hyväksytyn lintuinfluenssaa koskevan taudinmäärityskäsikirjan, jäljempänä 'taudinmäärityskäsikirja', II luvussa, ja erityisesti niitä järjestelmiä, joita toteutetaan sellaisilla siipikarjatiloiilla, joiden osalta lintuinfluenssan kulkeutumisriskin katsotaan olevan muita suurempi.

Eläintautien valvonnassa on käytössä kaksi kansainvälisesti tunnustettua päämenetelmää: a) riskiperusteinen valvonta ja b) edustavaan otantaan pohjautuva valvonta.

2.1 Riskiperusteinen valvonta

Riskiperusteinen valvonta on ensisijainen menetelmä lintuinfluenssan valvonnan toteuttamiseksi kohdennetulla ja resurssitehokkaalla tavalla.

Tämän menetelmän valitsevien jäsenvaltioiden on täsmennettävä siipikarjaparvien tartunnan kannalta merkitykselliset riskipolut ja otantakehikko sellaisia siipikarjatiloihin varten, joiden on todettu olevan lintuinfluenssatartuntojen kannalta suuremmassa vaarassa.

Jäljempänä 4.1 jaksossa esitetty kriteerien ja riskitekijöiden luettelo ei ole tyhjentävä vaan antaa osviittaa siitä, miten siipikarjalajien ja siipikarjan tuotantoluokkien näytteenotto ja testaus voidaan kohdistaa eri tuotantojärjestelmissä. Kyseisessä jäsenvaltiossa vallitsevan eläinten terveystilanteen mukaan niitä saatetaan joutua painottamaan eri tavalla.

2.2 Edustavaan otantaan pohjautuva valvonta

Jos jokin jäsenvaltio ei kykene toteuttamaan riittävällä tavalla näyttöön pohjautuvaa arviointia siipikarjaparvien tartunnan riskipoluista alueellaan, sen on toteutettava edustavaan näytteenottomenettelyyn perustuvaa valvontaa. Niiden siipikarjatilojen lukumäärän, joilta näytteitä otetaan, on vastattava taulukoissa 1 ja 2 esitettyjä määriä siipikarjalajin mukaan.

Lintuinfluenssan serologisia testejä varten näytteitä on otettava koko jäsenvaltion alueelta siten, että niiden voidaan katsoa edustavan koko jäsenvaltiota.

3. Kohdepopulaatiot

Valvontaohjelmaan on sisällytettävä seuraavien siipikarjalajien ja siipikarjan tuotantoluokkien näytteenotto:

- a) munivat kanat;
- b) vapaat munivat kanat;
- c) siitoskanat;
- d) siitoskalkkunat;
- e) siitosankat;
- f) siitoshanhet;

- g) teuraskalkkunat;
- h) teurasankat;
- i) teurashanhet;
- j) tarhatut riistalinnut (kanalinnut) keskittyen erityisesti täysikasvuisiin lintuihin, kuten siitoslintuihin;
- k) tarhatut riistalinnut (vesilinnut);
- l) sileälästäiset linnut.

Seuraavassa määritellyissä poikkeusolosuhteissa voidaan kuitenkin sisällyttää mukaan myös seuraavat siipikarjalaokat:

- m) broilerit, mutta ainoastaan silloin, kun i) niitä pidetään suuret määrät laidunkanalatuotannossa ja ii) niiden katsotaan aiheuttavan suuremman lintuinfluenssatartuntavaaran;
- n) harrastekanalat: niillä on yleensä vähäinen rooli viruksen esiintymisen ja leviämisen kannalta, ja näyttöjen ottaminen niistä vie paljon resursseja; tietyissä jäsenvaltioissa harrastekanalat saattavat kuitenkin aiheuttaa suuremman lintuinfluenssariskin, koska niitä on huomattavan paljon, koska niitä pidetään lähellä kaupallisia siipikarjatilajoita tai koska niillä käydään kauppaa paikallis-/aluetasolla ja muiden 4.1 jaksossa lueteltujen kriteerien ja riskitekijöiden vuoksi erityisesti lajikoostumuksen osalta.

Jos siipikarjan tuotantoluokan osalta annetaan hyvät perustelut riskin tasosta (kuten tiukoissa bioturvallisuusoiloissa pidetyt siitoskanat), kyseinen tuotantoluokka voidaan kuitenkin jättää näytteenoton ulkopuolelle.

4. Riskiperusteinen valvontamenetelmä

Riskiperusteisen valvonnan valinnasta on päätettävä jäsenvaltion tasolla tehtävässä arvioinnissa, jossa on tarkasteltava ainakin seuraavia kriteerejä ja riskitekijöitä:

4.1 Kriteerit ja riskitekijät

4.1.1 Suorasta tai epäsuorasta altistumisesta erityisesti "kohdelajeiksi" katsotuille luonnonvaraisille linnuille seurauksena olevaa virusten kulkeutumista siipikarjatilajoille koskevat kriteerit ja riskitekijät

- a) Siipikarjatilijan sijainti lähellä kosteikkoja, lampia, soita, järviä, jokia tai merenrantoja, joille muuttavia luonnonvaraisia vesilintuja voi kerääntyä.
- b) Siipikarjatilijan sijainti alueilla, joilla on runsaasti muuttolintuja ja varsinkin niitä lintuja, joiden katsotaan olevan "kohdelajeja" tyyppiä H5N1 olevan HPAI:n toteamisen kannalta ja jotka luetellaan liitteessä II olevassa 2 osassa.
- c) Siipikarjatilijan sijainti lähellä muuttavien luonnonvaraisten vesilintujen lepo- ja lisääntymispaikkoja erityisesti, jos nämä alueet liittyvät muuttolintujen liikkeiden kautta alueisiin, joilla luonnonvaraisissa linnuissa tai siipikarjassa tiedetään esiintyvän tyyppiä H5N1 olevaa HPAI:ta.
- d) Siipikarjatilat, joilla on laidunkanalatuotantoa, tai siipikarjatilat, joilla siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettäviä lintuja pidetään ulkona tiloissa, joissa ei voida riittävästi estää niitä joutumasta kosketuksiin luonnonvaraisten lintujen kanssa.
- e) Alhainen bioturvallisuustaso siipikarjatilalla, mukaan luettuna rehun säilytysmenetelmä ja pintaveden käyttö.

4.1.2 Viruksen leviämistä siipikarjatilijan sisällä ja siipikarjatilojen välillä koskevat kriteerit ja riskitekijät sekä lintuinfluenssan leviämisestä siipikarjasta siipikarjaan ja siipikarjatilojen välillä aiheutuvat seuraukset (vaikutus)

- a) Useamman kuin yhden siipikarjalajin pitäminen yhdellä siipikarjatilalla – erityisesti kotieläiminä pidettävien ankkojen ja hanhien pitäminen muiden siipikarjalajien kanssa.
- b) Sellainen siipikarjan tuotantoluokka ja siipikarjalaji tilalla, jonka osalta valvontatiedot ovat osoittaneet lintuinfluenssatartunnan toteamisasteen kohonneen kyseisessä jäsenvaltiossa, esimerkiksi ankoja pitävät tilat ja riistan istutukseen maastoon tarkoitettu siipikarja (erityisesti tarhatut sinisorsat).

- c) Siipikarjatilain sijainti alueilla, joilla on runsaasti siipikarjatilajoja.
- d) Kaupankäynti, tuonti mukaan luettuna, ja tähän liittyvä siipikarjan niin suorien kuin välillisten siirtojen intensiteetti sekä muut tekijät, kuten ajoneuvot, välineet ja henkilöt.
- e) Pitkäikäisten siipikarjaluokkien ja eri-ikäisten siipikarjaryhmien pitäminen tilalla (kuten munivat kanat).

4.2 Riskipopulaatioihin keskittyminen

Kohdentamisessa on otettava huomioon siipikarjatilalla esiintyvien riskitekijöiden lukumäärä ja paikallinen painotus.

Valvontasuunnitelmaansa laatiessaan toimivaltainen viranomainen voi arvioinnissaan harkita muita riskitekijöitä, mutta nämä tekijät on osoitettava ja perusteltava asianmukaisesti valvontaohjelmassa.

4.3 Tilat, joilta näytteet on otettava

Taulukoita 1 ja 2 voidaan käyttää perustana päätettäessä niiden siipikarjatilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet riskipopulaatiota kohden.

5. Edustavan otannan menetelmä

Kun toteutetaan 2.2 jaksossa tarkoitettu edustava otanta, niiden siipikarjatilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet, lasketaan taulukoissa 1 ja 2 esitettyjen lukujen perusteella siipikarjatilalla olevien siipikarjalajien mukaan.

5.1 Niiden siipikarjatilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet lintuinfluenssan serologisia testejä varten

5.1.1 Niiden siipikarjatilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet (lukuun ottamatta ankkoja, hanhia ja sinisorsia pitäviä tiloja)

Kunkin siipikarjan tuotantoluokan osalta, lukuun ottamatta ankkoja, hanhia ja sinisorsia, niiden siipikarjatilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet, määritetään siten, että taataan vähintään yhden tartuntatilan toteaminen, kun tartuntatilojen yleisyys on vähintään 5 prosenttia 95 prosentin luottamusvälillä.

Näytteenotto on toteutettava taulukon 1 mukaisesti:

Taulukko 1

Niiden siipikarjatilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet kussakin siipikarjan tuotantoluokassa (lukuun ottamatta ankkoja, hanhia ja sinisorsia pitäviä tiloja)

Tilojen lukumäärä kunkin siipikarjan tuotantoluokan osalta kussakin jäsenvaltiossa	Niiden siipikarjatilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet
Enintään 34	Kaikki
35–50	35
51–80	42
81–250	53
> 250	60

5.1.2 Niiden ankkoja, hanhia ja sinisorsia pitävien tilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet⁽¹⁾

Niiden ankkoja, hanhia ja sinisorsia pitävien tilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet, on määriteltävä siten, että taataan vähintään yhden tartuntatilan toteaminen, jos tartuntatilojen yleisyys on vähintään 5 prosenttia 99 prosentin luottamusvälillä.

⁽¹⁾ Positiivisten ankka- ja hanhitilojen toteamisessa käytetään korkeampaa luottamustasoa, koska on olemassa näyttöä siitä, että tartunnan saaneita eläimiä ei ankka- ja hanhitiloilla todeta passiivisella valvonnalla tai varhaiseen toteamiseen tähtäävillä järjestelmillä yhtä todennäköisesti kuin kanalintuihin kuuluvaa siipikarjaa.

Näytteenotto on toteutettava taulukon 2 mukaisesti:

Taulukko 2

Niiden ankkoja, hanhia ja sinisorsia pitävien tilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet

Ankkoja, hanhia ja sinisorsia pitävien tilojen lukumäärä kussakin jäsenvaltiossa	Niiden ankkoja, hanhia ja sinisorsia pitävien tilojen lukumäärä, joilta on otettava näytteet
Enintään 46	Kaikki
47–60	47
61–100	59
101–350	80
> 350	90

5.2 Niiden siipikarjaan kuuluvien lintujen lukumäärä, joilta on otettava näytteet siipikarjatilalla

Jäljempänä 5.2.1 ja 5.2.2 kohdassa tarkoitetut luvut koskevat sekä niitä siipikarjatilajoja, joilta näytteet otetaan riskiperusteisen valvonnan perusteella, että niitä, joilta näytteet otetaan edustavan otannan perusteella.

5.2.1 Niiden lintujen lukumäärä (lukuun ottamatta ankkoja, hanhia ja sinisorsia), joista on siipikarjatilalla otettava näytteet

Niiden lintujen lukumäärä, joista on siipikarjatilalla otettava näytteet, on määriteltävä siten, että taataan 95 prosentin todennäköisyys todeta ainakin yksi lintuinfluenssan osalta positiivinen lintu, jos seropositiivisten lintujen esiintyvyys on vähintään 30 prosenttia.

Serologista tutkimusta varten on otettava verinäytteet kaikilta siipikarjan tuotantoluokilta ja siipikarjalajeilta vähintään 5–10 linnusta (lukuun ottamatta ankkoja, hanhia ja sinisorsia) siipikarjatilaa kohden, myös eri eläinsuojissa pidetyistä linnuista, jos tilalla on useampi kuin yksi eläinsuoja.

Jos eläinsuojia on useampia, näytteitä on otettava vähintään viidestä linnusta suojaa kohden.

5.2.2 Niiden ankkojen, hanhien ja sinisorsien lukumäärä, joista on tilalla otettava näytteet

Niiden ankkojen, hanhien ja sinisorsien lukumäärä, joista on siipikarjatilalla otettava näytteet, on määriteltävä siten, että taataan 95 prosentin todennäköisyys todeta ainakin yksi lintuinfluenssan osalta positiivinen lintu, jos seropositiivisten lintujen esiintyvyys on vähintään 30 prosenttia.

Kultakin valitulta siipikarjatilalta otetaan serologisia testejä varten 20 verinäytettä ⁽¹⁾.

6. Menettelyt otettaessa näytteitä serologisia testejä varten

Näytteet on otettava siipikarjatilalla kunkin siipikarjan tuotantoluokan tuotantokauden aikana, ja näytteitä voidaan ottaa myös teurastamossa. Tämä näytteenottokäytäntö ei saa vaarantaa 4.1 jaksossa lueteltujen kriteerien ja riskitekijöiden mukaista riskiin kohdennettua lähestymistapaa.

Jotta optimoidaan tehokkuus ja samalla vältetään tarpeettomat käynnit siipikarjatilajoilla, näytteenotto on mahdollisuuksien mukaan yhdistettävä muihin tarkoituksiin – kuten salmonellan ja mykoplasman torjumiseksi – tapahtuvaan näytteenottoon. Tällaisella näytteenottojen yhdistämisellä ei saa kuitenkaan vaarantaa riskiperusteisen valvonnan vaatimusten noudattamista.

7. Näytteenotto virologisia testejä varten

Lintuinfluenssan virologisia testejä varten tehtävää näytteenottoa ei saa käyttää serologisen testauksen vaihtoehtona, ja se on toteutettava yksinomaan lintuinfluenssan positiivisten serologisten testitulosten seurantaan käytettävien tutkimusten puitteissa.

⁽¹⁾ Näytteen kokoa on välttämätöntä kasvattaa verrattuna 5.2.1 kohtaan sen vuoksi, että diagnostinen testi ei ole vesilinnuilla käytettynä yhtä herkkä.

8. Testien tiheys ja ajankohta

Siipikarjatiloilta on otettava näytteet vuosittain. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin riskinarvioinnin pohjalta päättää toteuttaa näytteenoton ja testauksen tätä useammin. Päätöksen perustelut on esitettävä yksityiskohtaisesti valvonta-ohjelmassa.

Näytteenotto on toteutettava hyväksytyn valvontaohjelman mukaisesti kyseisen ohjelman toteutusvuoden 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta.

9. Laboratoriotestit

Näytteet on tutkittava jäsenvaltioiden kansallisissa lintuinfluenssaa tutkivissa vertailulaboratorioissa tai muissa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymissä laboratorioissa, jotka ovat kansallisen vertailulaboratorion valvonnassa.

Laboratoriotestit on toteutettava taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti; siinä esitetään menettelyt lintuinfluenssan vahvistamista ja erotusdiagnoosia varten.

Jos jäsenvaltio kuitenkin haluaa käyttää sellaisia laboratoriotestejä, joita ei mainita taudinmäärityskäsikirjassa tai kuvata Maailman eläintautijärjestön (OIE) maaeläinten diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevässä käsikirjassa, EU:n vertailulaboratorion on validoitujen tietojen pohjalta ennen tällaisten testien käyttämistä ensin todettava niiden olevan tarkoituksenmukaisia.

Kaikille positiivisille serologisille löydöksille on tehtävä kansallisessa vertailulaboratoriossa hemagglutinaation inhibiititesti käyttäen annettuja, EU:n vertailulaboratorion toimittamia kantoja:

a) alatyypin H5 osalta:

i) alkutestissä käytettävä kanta: teal/England/7894/06 (H5N3);

ii) kaikki positiiviset näytteet on testattava kannalla chicken/Scotland/59(H5N1) ristiinreagoivan N3-vasta-aineen eliminoinimiseksi;

b) alatyypin H7 osalta:

i) alkutestissä käytettävä kanta: turkey/England/647/77 (H7N7);

ii) kaikki positiiviset näytteet on testattava kannalla African starling/983/79 (H7N1) ristiinreagoivan N7-vasta-aineen eliminoinimiseksi.

Kaikille positiivisille serologisille löydöksille on tehtävä siipikarjatilalla epidemiologiset tutkimukset, ja näytteitä on otettava lisää virologisin menetelmin tapahtuvaa testausta varten sen määrittämiseksi, onko siipikarjatilalla lintuinfluenssaviruksen aktiivista tartuntaa. Kaikkien näiden tutkimusten tulokset on ilmoitettava komissiolle.

Kaikki lintuinfluenssaviruksen isolaatit on toimitettava EU:n vertailulaboratoriolle unionin lainsäädännön mukaisesti direktiivin 2005/94/EY liitteessä VIII vahvistettujen kansallisten vertailulaboratorioiden toimien ja tehtävien mukaisesti, ellei poikkeusta ole myönnetty taudinmäärityskäsikirjan V luvussa olevan 4 kohdan d alakohdan mukaisesti. Alatyyppejä H5 tai H7 olevat virukset on toimitettava viipymättä EU:n vertailulaboratoriolle, ja niille on tehtävä taudinmäärityskäsikirjan mukaiset yleiset tunnistamistestit (nukleotidien sekvenssianalyysi / suonensisäinen patogeenisuusindeksi IVP1).

On käytettävä EU:n vertailulaboratorion toimittamia näytteiden ja diagnostisen aineiston lähettämiseen liittyviä erityisprotokollia. Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että EU:n vertailulaboratorion ja kansallisen vertailulaboratorion välinen tiedonvaihto toimii hyvin.

LIITE II

1 OSA

Ohjeet luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaohjelmien täytäntöönpanosta**1. Valvonnan tavoitteet**

Luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaa koskevan ohjelman tavoitteena on todeta alatyyppejä H5N1 oleva HPAI ajoissa luonnonvaraisissa linnuissa siipikarjatilojen siipikarjan suojelemiseksi ja kansanterveyteen liittyvien eläinlääkintäkohtien turvaamiseksi.

2. Valvontasuunnitelma

- a) Riskiperusteinen valvonta toteutetaan "passiivisena" valvontajärjestelmänä tekemällä laboratoriotutkimuksia kuolemaisillaan oleville luonnonvaraisille linnuille tai kuolleina löydettyille linnuille, ja siinä keskitytään erityisesti vesilintulajeihin.
- b) Valvonta kohdistuu nimenomaisesti luonnonvaraisiin lintuihin ja varsinkin muuttaviin vesilintuihin, jäljempänä 'kohdelajit', joilla on osoitettu olevan suurempi vaara saada HPAI H5N1 -virustartunta ja levittää virusta.
- c) Kohteeksi otetaan alueet, jotka ovat lähellä niitä merialueita, järviä ja vesiväyliä, joista kuolleita lintuja on löytynyt; valvonta kohdistuu erityisesti siipikarjatilojen läheisyydessä oleviin alueisiin ja etenkin alueisiin, joilla on runsaasti siipikarjatiloja.
- d) Epidemiologien, ornitologien ja toimivaltaisen luonnonsuojeluviranomaisen kanssa on tehtävä tiivistä yhteistyötä valmisteltaessa valvontaohjelmaa, tunnistettaessa lajeja ja optimoitaessa näytteenottoa kansallisen tilanteen mukaisesti.
- e) Jos HPAI H5N1 -viruksen epidemiologinen tilanne niin edellyttää, valvontatoimia tehostetaan tiedotustoimilla ja kuolleiden tai kuolemaisillaan olevien luonnonvaraisten lintujen aktiivisella etsinnällä ja seurannalla; tämä koskee erityisesti kohdelajeihin kuuluvia lintuja. Tämän toiminnan saattaa käynnistää HPAI H5N1 -viruksen toteaminen siipikarjassa ja/tai luonnonvaraisissa linnuissa naapurijäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa tai maissa, jotka kytkeytyvät luonnonvaraisten muuttolintujen ja erityisesti kohdelajeihin kuuluvien lintujen liikkeiden kautta kyseiseen jäsenvaltioon. Tässä tapauksessa on otettava huomioon erityinen muuttokäyttäytyminen ja luonnonvaraisten lintujen lajit, jotka saattavat vaihdella jäsenvaltiosta toiseen.

3. Näytteenottomenettelyt

- a) Näytteenottomenettelyt on toteutettava taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti.
- b) Kuolleina löydettyiltä tai kuolemaisillaan olevilta luonnonvaraisilta linnuilta otetaan yhteissuolesta ja henkitorvesta/nielusta pyyhkäisyinäyte ja/tai kudosnäyte molekyylien osoittamista (PCR) ja/tai viruksen eristämistä varten.
- c) Näytteitä varastoidaan ja kuljetetaan on oltava erityisen huolellinen taudinmäärityskäsikirjan IV luvun 5 ja 6 kohdan mukaisesti. Kaikki luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvien lintuinfluenssavirustapausten isolaatit on toimitettava EU:n vertailulaboratoriolle, ellei ole myönnetty poikkeusta taudinmäärityskäsikirjan V luvussa olevan 4 kohdan d alakohdan mukaisesti. Alatyyppejä H5 tai H7 olevat virukset on toimitettava viipymättä EU:n vertailulaboratoriolle, ja niille on tehtävä taudinmäärityskäsikirjan mukaiset yleiset tunnistamistestit (nukleotidien sekvenssianalyysi / suonensisäinen patogeenisuusindeksi IVPI).
- d) Näytteenotto on saatava päätökseen valvontaohjelman toteutusvuoden 31 päivään joulukuuta mennessä.

4. Laboratoriotestit

Laboratoriotestit on suoritettava taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti.

Näytteet on tutkittava jäsenvaltioiden kansallisissa vertailulaboratorioissa tai muissa toimivaltaisten viranomaisten hyväksymissä laboratorioissa, jotka ovat kansallisen vertailulaboratorion valvonnassa.

Jos jäsenvaltio kuitenkin haluaa käyttää sellaisia laboratoriotestejä, joita ei mainita taudinmäärityskäsikirjassa tai kuvata Maailman eläintautijärjestön (OIE) maaeläinten diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevässä käsikirjassa, EU:n vertailulaboratorion on validoitujen tietojen pohjalta ennen tällaisten testien käyttämistä ensin todettava niiden olevan tarkoituksenmukaisia.

Alustava seulonta suoritetaan käyttäen M-geenin PCR:tä, minkä jälkeen H5-positiivisille löydöksille tehdään pikatesti kahden viikon kuluessa. Positiivisen H5-tuloksen löydyttyä katkaisukohdan analyysi on suoritettava mahdollisimman pian sen määrittämiseksi, onko kyseessä korkeapatogeeninen lintuinfluenssa (HPAI) vai matalapatogeeninen lintuinfluenssa (LPAI). Jos H5-tyypin HPAI vahvistetaan, on nopeasti tehtävä lisämääritys N-tyypin määrittämiseksi; tästäkin voidaan kuitenkin saada näyttöä vain N1:n sulkemiseksi pois laskuista.

5. Seurantatoimet

- Jos positiiviset HPAI H5 (N1) -tapaukset vahvistuvat, sovelletaan korkeapatogeenisen lintuinfluenssan H5N1-ala-tyyppin esiintymiseen yhteisön luonnonvaraisissa linnuissa liittyvistä tietyistä suojatoimenpiteistä ja päätöksen 2006/115/EY kumoamisesta 11 päivänä elokuuta 2006 tehdyssä komission päätöksessä 2006/563/EY ⁽¹⁾ vahvistettuja torjuntatoimenpiteitä ⁽²⁾.
- Osana epidemiologisia tutkimuksia on tärkeää määrittää näihin tapauksiin liittyvät alueet, jotta voidaan mahdollisesti ennustaa lintuinfluenssaviruksen myöhempää kulkeutumista erityisesti siipikarjatuotannon kannalta merkittävillä alueilla, kuten alueilla, joilla on runsaasti siipikarjatiloja.

2 OSA

Luettelo luonnonvaraisista lintulajeista, joihin lintuinfluenssaa koskeva näytteenotto ja testaus on kohdennettava – 'kohdelajit'

Nro	Tieteellinen nimi	Yleisnimi
1.	<i>Accipiter gentilis</i>	Kanahaukka
2.	<i>Accipiter nisus</i>	Varpushaukka
3.	<i>Anas acuta</i>	Jouhisorsa
4.	<i>Anas clypeata</i>	Lapasorsa
5.	<i>Anas crecca</i>	Tavi
6.	<i>Anas penelope</i>	Haapana
7.	<i>Anas platyrhynchos</i>	Sinisorsa
8.	<i>Anas querquedula</i>	Heinätavi
9.	<i>Anas strepera</i>	Harmaasorsa
10.	<i>Anser albifrons albifrons</i>	Tundrahanhi (eurooppalainen rotu)
11.	<i>Anser anser</i>	Merihanhi
12.	<i>Anser brachyrhynchus</i>	Lyhytnokkahanhi
13.	<i>Anser erythropus</i>	Kiljuhanhi
14.	<i>Anser fabalis</i>	Metsähanhi
15.	<i>Ardea cinerea</i>	Harmaahaikara
16.	<i>Aythya ferina</i>	Punasotka
17.	<i>Aythya fuligula</i>	Tukkasotka
18.	<i>Branta bernicla</i>	Sepelhanhi
19.	<i>Branta canadensis</i>	Kanadanhanhi
20.	<i>Branta leucopsis</i>	Valkoposkahanhi
21.	<i>Branta ruficollis</i>	Punakaulahanhi
22.	<i>Bubo bubo</i>	Huuhkaja
23.	<i>Buteo buteo</i>	Hiirihaukka
24.	<i>Buteo lagopus</i>	Piekana
25.	<i>Cairina moschata</i>	Myskisorsa
26.	<i>Ciconia ciconia</i>	Kattohaikara
27.	<i>Circus aeruginosus</i>	Ruskosuohaukka

⁽¹⁾ EUVL L 222, 15.8.2006, s. 11.

⁽²⁾ Taudintorjuntatoimenpiteitä on toteutettava, kun on vahvistettu HPAI H5 ja epäillään N1:tä.

Nro	Tieteellinen nimi	Yleisnimi
28.	<i>Cygnus columbianus</i>	Pikkujoutsen
29.	<i>Cygnus cygnus</i>	Laulujoutsen
30.	<i>Cygnus olor</i>	Kyhmyjoutsen
31.	<i>Falco peregrinus</i>	Muuttohaukka
32.	<i>Falco tinnunculus</i>	Tuulihaukka
33.	<i>Fulica atra</i>	Nokikana
34.	<i>Larus canus</i>	Kalalokki
35.	<i>Larus ridibundus</i>	Naurulokki
36.	<i>Limosa limosa</i>	Mustapyrstökuiri
37.	<i>Marmaronetta angustirostris</i>	Marmorisorsa
38.	<i>Mergus albellus</i>	Uivelo
39.	<i>Milvus migrans</i>	Haarahaukka
40.	<i>Milvus milvus</i>	Isohaarahaukka
41.	<i>Netta rufina</i>	Punapäänarsku
42.	<i>Phalacrocorax carbo</i>	Merimetso
43.	<i>Philomachus pugnax</i>	Suokukko
44.	<i>Pica pica</i>	Harakka
45.	<i>Pluvialis apricaria</i>	Kapustarinta
46.	<i>Podiceps cristatus</i>	Silkkiuikku
47.	<i>Podiceps nigricollis</i>	Mustakaulauikku
48.	<i>Porphyrio porphyrio</i>	Sulttaanikana
49.	<i>Tachybaptus ruficollis</i>	Pikku-uikku
50.	<i>Vanellus vanellus</i>	Töyhtöhyppä

KOMISSION PÄÄTÖS,
annettu 30 päivänä kesäkuuta 2010,
lyhyen kantaman laitteiden käyttämien radiotaajuuksien yhdenmukaistamisesta tehdyn päätöksen
2006/771/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4313)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/368/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 676/2002/EY (radio-taajuuspäätös) ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission päätöksellä 2006/771/EY ⁽²⁾ yhdenmukaistetaan tekniset ehdot taajuuksien käytölle monenlaisissa lyhyen kantaman laitteissa ja sovelluksissa, kuten hälyttimissä, paikallisissa viestintälaitteissa, ovenavaajissa ja lääketieteellisissä implanteissa. Lyhyen kantaman laitteet ovat yleensä massamarkkinoiden tuotteita ja/tai kannettavia tuotteita, joita on helppo kuljettaa ja käyttää rajojen yli. Sen vuoksi taajuuksien käyttöehdoissa esiintyvät erot estävät näiden laitteiden vapaan liikkuvuuden, lisäävät niiden tuotantokustannuksia ja aiheuttavat haitallisten häiriöiden riskejä muille radiosovelluksille ja -palveluille.
- (2) Teknologian nopean kehityksen ja yhteiskunnan vaatimusten johdosta lyhyen kantaman laitteille voi ilmaantua uusia sovelluksia, jotka vaativat taajuuksien käytön yhdenmukaistamista koskevien ehtojen säännöllistä ajantasaistamista.
- (3) Komissio antoi 5 päivänä heinäkuuta 2006 Euroopan radio-, tele- ja postihallintojen yhteistyökonferenssille (CEPT) päätöksen N:o 676/2002/EY 4 artiklan 2 kohdan nojalla pysyvän toimeksiannon, joka koskee päätöksen 2006/771/EY liitteen ajantasaistamista lyhyen kantaman laitteisiin liittyvän teknologisen ja markkinakehityksen perusteella.
- (4) Komission päätöksillä 2008/432/EY ⁽³⁾ ja 2009/381/EY ⁽⁴⁾ muutettiin jo päätöksellä 2006/771/EY yhdenmukaistettuja lyhyen kantaman laitteiden teknisiä vaatimuksia korvaamalla sen liite.

(5) Edellä mainitun toimeksiannon perusteella CEPT neuvoi komissiota marraskuussa 2009 antamassaan raportissa ⁽⁵⁾ tekemään muutoksia joihinkin päätöksen 2006/771/EY liitteessä oleviin teknisiin näkökohtiin.

(6) Päätöksen 2006/771/EY liitettä olisi sen vuoksi muutettava.

(7) Tässä päätöksessä vahvistettujen ehtojen mukaisesti toimivien laitteiden on radiotaajuuksien tehokkaan käytön varmistamiseksi ja muille aiheutuvien häiriöiden välttämiseksi oltava myös radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY ⁽⁶⁾ mukaisia, mikä osoitetaan noudattamalla yhdenmukaistettuja standardeja tai läpäisemällä vaihtoehtoiset vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt.

(8) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat radiotaajuuskomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2006/771/EY liite tämän päätöksen liitteellä.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä kesäkuuta 2010.

Komission puolesta

Neelie KROES

Varapuheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 312, 11.11.2006, s. 66.

⁽³⁾ EUVL L 151, 11.6.2008, s. 49.

⁽⁴⁾ EUVL L 119, 14.5.2009, s. 32.

⁽⁵⁾ CEPT Report 35, RSCOM 09–68.

⁽⁶⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

LIITE

"LIITE

Lyhyen kantaman laitteita varten yhdenmukaistetut taajuuskaistat ja tekniset parametrit

Lyhyen kantaman laitteen tyyppi	Taajuuskaista ⁽¹⁾	Lähetystehon/kentänvoimakkuuden/tehotiheyden raja-arvo ⁽²⁾	Lisäparametrit (kanavointi- ja/tai kanavankäyttö säännöt) ⁽³⁾	Muut käyttörajoitukset ⁽⁴⁾	Täytäntöönpanon määräaika
Lyhyen kantaman laitteet yleisesti ⁽⁵⁾	6 765–6 795 kHz	42 dBμA/m 10 metrillä			1. lokakuuta 2008
	13,553–13,567 MHz	42 dBμA/m metrillä			1. lokakuuta 2008
	26,957–27,283 MHz	10 mW:n säteilyteho (ERP), joka vastaa 10 metrillä arvoa 42 dBμA/m.		Ei koske videosovelluksia	1. kesäkuuta 2007
	40,660–40,700 MHz	10 mW ERP		Ei koske videosovelluksia	1 kesäkuuta 2007
Lyhyen kantaman laitteet yleisesti (jatkoa)	433,050–434,040 ⁽⁶⁾ MHz	1 mW ERP ja tehotiheys – 13 dBm/10 kHz kun modulaatiokaistanleveys yli 250 kHz	Puhesovellukset sallittuja käytettäessä pitkälle kehitettyjä häiriönlieventämistekniikoita.	Ei koske ääni- ja videosovelluksia	1. marraskuuta 2010
		10 mW ERP	Suurin sallittu toimintasuhde ⁽⁷⁾ : 10 %	Ei koske muita kuin puheensiirtoon tarkoitettuja analogisia äänisovelluksia. Ei koske analogisia videosovelluksia.	1. marraskuuta 2010
	434,040–434,790 ⁽⁶⁾ MHz	1 mW ERP ja tehotiheys – 13 dBm/10 kHz kun modulaatiokaistanleveys yli 250 kHz	Puhesovellukset sallittuja käytettäessä pitkälle kehitettyjä häiriönlieventämistekniikoita.	Ei koske ääni- ja videosovelluksia	1. marraskuuta 2010
		10 mW ERP	Suurin sallittu toimintasuhde ⁽⁷⁾ : 10 %	Ei koske muita kuin puheensiirtoon tarkoitettuja analogisia äänisovelluksia. Ei koske analogisia videosovelluksia.	1. marraskuuta 2010
			Suurin sallittu toimintasuhde ⁽⁷⁾ : 100 % kun kanavaväli enintään 25 kHz.	Ei koske ääni- ja videosovelluksia.	1. marraskuuta 2010
			Puhesovellukset sallittuja käytettäessä pitkälle kehitettyjä häiriönlieventämistekniikoita.		

Lyhyen kantaman laitteen tyyppi	Taajuuskaista ⁽¹⁾	Lähetystehon/kentänvoimakkuuden/tehotiheyden raja-arvo ⁽²⁾	Lisäparametrit (kanavointi- ja/tai kanavankäytösäännöt) ⁽³⁾	Muut käyttörajoitukset ⁽⁴⁾	Täytäntöönpanon määräaika
Lyhyen kantaman laitteet yleisesti (jatkoa)	863,000–865,000 MHz	25 mW ERP	Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskyvyltään vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä. Vaihtoehtoisesti voidaan edellyttää myös enintään 0,1 %:n toimintasuhdetta ⁽⁷⁾	Ei koske muita kuin puheensiirtoon tarkoitettuja analogisia äänisovelluksia. Ei koske analogisia videosovelluksia.	1. marraskuuta 2010
	865,000–868,000 MHz	25 mW ERP	Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskyvyltään vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä. Vaihtoehtoisesti voidaan edellyttää myös enintään 1 %:n toimintasuhdetta ⁽⁷⁾	Ei koske muita kuin puheensiirtoon tarkoitettuja analogisia äänisovelluksia. Ei koske analogisia videosovelluksia.	1. marraskuuta 2010
	868,000–868,600 MHz	25 mW ERP	Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskyvyltään vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä. Vaihtoehtoisesti voidaan edellyttää myös enintään 1 %:n toimintasuhdetta ⁽⁷⁾ .	Ei koske analogisia videosovelluksia.	1. marraskuuta 2010
	868,700–869,200 MHz	25 mW ERP	Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskyvyltään vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä. Vaihtoehtoisesti voidaan edellyttää myös enintään 0,1 %:n toimintasuhdetta ⁽⁷⁾ .	Ei koske analogisia videosovelluksia.	1. marraskuuta 2010
Lyhyen kantaman laitteet yleisesti (jatkoa)	869,400–869,650 ⁽⁶⁾ MHz	500 mW ERP	Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskyvyltään vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä. Vaihtoehtoisesti voidaan edellyttää myös enintään 10 %:n toimintasuhdetta ⁽⁷⁾ .	Ei koske analogisia videosovelluksia.	1. marraskuuta 2010

Lyhyen kantaman laitteen tyyppi	Taajuuskaista ⁽¹⁾	Lähetystehon/kentänvoimakkuuden/tehotiheyden raja-arvo ⁽²⁾	Lisäparametrit (kanavointi- ja/tai kanavankäyttöäännot) ⁽³⁾	Muut käyttörajoitukset ⁽⁴⁾	Täytäntöönpanon määräaika
			Kanavavälin on oltava 25 kHz, paitsi jos koko kaistaa käytetään yhtenä kanavana nopeaan tiedonsiirtoon.		
		25 mW ERP	Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskäytännön vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä. Vaihtoehtoisesti voidaan edellyttää myös enintään 0,1 %:n toimintasuhdetta ⁽⁷⁾ .	Ei koske muita kuin puheensiirtoon tarkoitettuja analogisia äänisovelluksia. Ei koske analogisia videosovelluksia.	1. marraskuuta 2010
	869,700–870,000 ⁽⁶⁾ MHz	5 mW ERP	Puhesovellukset sallittuja käytettäessä pitkälle kehitettyjä häiriönlieventämistekniikoita.	Ei koske ääni- ja videosovelluksia.	1. kesäkuuta 2007
		25 mW ERP	Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskäytännön vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä. Vaihtoehtoisesti voidaan edellyttää myös enintään 1 %:n toimintasuhdetta ⁽⁷⁾ .	Ei koske muita kuin puheensiirtoon tarkoitettuja analogisia äänisovelluksia. Ei koske analogisia videosovelluksia.	1. marraskuuta 2010
	2 400–2 483,5 MHz	10 mW EIRP (ekvivalenttinen isotrooppinen säteilyteho)			1. kesäkuuta 2007
	5 725–5 875 MHz	25 mW EIRP			1. kesäkuuta 2007
Lyhyen kantaman laitteet yleisesti (jatkoa)	24,150–24,250 GHz	100 mW EIRP			1. lokakuuta 2008
	61,0–61,5 GHz	100 mW EIRP			1. lokakuuta 2008
Laajakaistaiset tiedonsiirtojärjestelmät	2 400–2 483,5 MHz	100 mW EIRP ja 100 mW/100 kHz EIRP-tiheyttä sovelletaan, kun käytetään taajuushyppelymodulointia; 10 mW/MHz EIRP-tiheyttä sovelletaan, kun käytetään muun tyyppistä modulointia	Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskäytännön vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä.		1. marraskuuta 2009

Lyhyen kantaman laitteen tyyppi	Taajuuskaista ⁽¹⁾	Lähetystehon/kentänvoimakkuuden/tehotiheyden raja-arvo ⁽²⁾	Lisäparametrit (kanavointi- ja/tai kanavankäyttöä säännöt) ⁽³⁾	Muut käyttörajoitukset ⁽⁴⁾	Täytäntöönpanon määräaika
	57,0–66,0 GHz	40 dBm EIRP ja 13 dBm/MHz EIRP-tiheys	Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskyylyltään vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä.	Ei koske kiinteitä ulkotiloissa käytettäviä sovelluksia	1. marraskuuta 2010
Hälytys-järjestelmät	868,600–868,700 MHz	10 mW ERP	Kanavaväli: 25 kHz Koko taajuuskaistaa voidaan käyttää myös yhtenä kanavana nopeaan tiedonsiirtoon. Suurin sallittu toimintasuhte ⁽⁷⁾ : 1,0 %		1. lokakuuta 2008
	869,250–869,300 MHz	10 mW ERP	Kanavaväli: 25 kHz Suurin sallittu toimintasuhte ⁽⁷⁾ : 0,1 %		1. kesäkuuta 2007
	869,300–869,400 MHz	10 mW ERP	Kanavaväli: 25 kHz Suurin sallittu toimintasuhte ⁽⁷⁾ : 1,0 %		1. lokakuuta 2008
	869,650–869,700 MHz	25 mW ERP	Kanavaväli: 25 kHz Suurin sallittu toimintasuhte ⁽⁷⁾ : 10 %		1. kesäkuuta 2007
Turvapuhelimet ⁽⁸⁾	869,200–869,250 MHz	10 mW ERP	Kanavaväli: 25 kHz Suurin sallittu toimintasuhte ⁽⁷⁾ : 0,1 %		1. kesäkuuta 2007
Induktiiviset sovellukset ⁽⁹⁾	9,000–59,750 kHz	72 dBμA/m 10 metrillä			1. marraskuuta 2010
	59,750–60,250 kHz	42 dBμA/m 10 metrillä			1. kesäkuuta 2007
	60,250–70,000 kHz	69 dBμA/m 10 metrillä			1. kesäkuuta 2007
	70–119 kHz	42 dBμA/m 10 metrillä			1. kesäkuuta 2007
	119–127 kHz	66 dBμA/m 10 metrillä			1. kesäkuuta 2007
	127–140 kHz	42 dBμA/m 10 metrillä			1. lokakuuta 2008
	140–148,5 kHz	37,7 dBμA/m 10 metrillä			1. lokakuuta 2008

Lyhyen kantaman laitteen tyyppi	Taajuuskaista ⁽¹⁾	Lähetystehon/kentänvoimakkuuden/tehotiheyden raja-arvo ⁽²⁾	Lisäparametrit (kanavointi- ja/tai kanavankäytösäännöt) ⁽³⁾	Muut käyttörajoitukset ⁽⁴⁾	Täytäntöönpanon määräaika
	148,5–5 000 kHz Alla mainituilla erityisillä taajuuskaistoilla sovelletaan korkeampia kentänvoimakkuuksia ja käyttöä koskevia lisäehtoja:	– 15 dBμA/m 10 metrillä millä tahansa 10 kHz:n kaistalla Lisäksi kentänvoimakkuus yhteensä – 5 dBμA/m 10 metrillä järjestelmissä, jotka toimivat yli 10 kHz:n kaistanleveyksillä.			1. lokakuuta 2008
Induktiiviset sovellukset (jatkoa)	400–600 kHz	– 8 dBμA/m 10 metrillä		Nämä käyttöehdot koskevat ainoastaan RFID-sovelluksia ⁽¹⁰⁾	1. lokakuuta 2008
	3 155–3 400 kHz	13,5 dBμA/m 10 metrillä			1. lokakuuta 2008
	5 000–30 000 kHz Alla mainituilla erityisillä taajuuskaistoilla sovelletaan korkeampia kentänvoimakkuuksia ja käyttöä koskevia lisäehtoja:	– 20 dBμA/m 10 metrillä millä tahansa 10 kHz:n kaistalla Lisäksi kentänvoimakkuus yhteensä – 5 dBμA/m 10 metrillä järjestelmissä, jotka toimivat yli 10 kHz:n kaistanleveyksillä.			1. lokakuuta 2008
	6 765–6 795 kHz	42 dBμA/m 10 metrillä			1. kesäkuuta 2007
	7 400–8 800 kHz	9 dBμA/m 10 metrillä			1. lokakuuta 2008
	10 200–11 000 kHz	9 dBμA/m 10 metrillä			1. lokakuuta 2008
Induktiiviset sovellukset (jatkoa)	13 553–13 567 kHz	42 dBμA/m 10 metrillä			1. kesäkuuta 2007
		60 dBμA/m 10 metrillä		Nämä käyttöehdot koskevat ainoastaan RFID ⁽¹⁰⁾ ja EAS ⁽¹¹⁾ sovelluksia	1. lokakuuta 2008
	26 957–27 283 kHz	42 dBμA/m 10 metrillä			1. lokakuuta 2008
Aktiiviset lääketieteelliset implantit ⁽¹²⁾	9–315 kHz	30 dBμA/m 10 metrillä	Suurin sallittu toimintasuhde ⁽⁷⁾ : 10 %		1. lokakuuta 2008

Lyhyen kantaman laitteen tyyppi	Taajuuskaista ⁽¹⁾	Lähetystehon/kentänvoimakkuuden/tehotiheyden raja-arvo ⁽²⁾	Lisäparametrit (kanavointi- ja/tai kanavankäyttö säännöt) ⁽³⁾	Muut käyttörajoitukset ⁽⁴⁾	Täytäntöönpanon määräaika
	30,0–37,5 MHz	1 mW ERP	Suurin sallittu toimintasuhde ⁽⁷⁾ : 10 %	Nämä käyttöehdot koskevat ainoastaan erittäin pienitehoisia lääketieteellisiä kalvoimplanteja, joita käytetään verenpaineen mittaamiseen.	1. marraskuuta 2010
	402–405 MHz	25 µW ERP	Kanavaväli: 25 kHz Yksittäisissä lähettimissä voidaan vierekkäisiä kanavia yhdistämällä lisätä kaistanleveyttä 300 kHz:iin saakka. Muita taajuuksien käyttöön ja häiriöiden lieventämiseen liittyviä menetelmiä, kuten yli 300 kHz kaistanleveyksiä, voidaan hyödyntää, kunhan ne vastaavat suorituskvyytään vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä, jotta voidaan varmistaa yhteensopiva toiminta taajuuksien muiden käyttäjien ja erityisesti meteorologisten radiosondien kanssa.		1. marraskuuta 2009
Aktiiviset lääketieteelliset implantit ja niiden oheislaitteet ⁽¹³⁾	401–402 MHz	25 µW ERP.	Kanavaväli: 25 kHz Yksittäisissä lähettimissä voidaan vierekkäisiä kanavia yhdistämällä lisätä kaistanleveyttä 100 kHz:iin saakka. Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskvyytään vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä. Vaihtoehtoisesti voidaan edellyttää myös enintään 0,1 %:n toimintasuhdetta ⁽⁷⁾ .		1. marraskuuta 2010
	405–406 MHz	25 µW ERP	Kanavaväli: 25 kHz Yksittäisissä lähettimissä voidaan vierekkäisiä kanavia yhdistämällä lisätä kaistanleveyttä 100 kHz:iin saakka.		1. marraskuuta 2010

Lyhyen kantaman laitteen tyyppi	Taajuuskaista ⁽¹⁾	Lähetystehon/kentänvoimakkuuden/tehotiheyden raja-arvo ⁽²⁾	Lisäparametrit (kanavointi- ja/tai kanavankäytösäännöt) ⁽³⁾	Muut käyttörajoitukset ⁽⁴⁾	Täytäntöönpanon määräaika
			Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskyylyltään vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä. Vaihtoehtoisesti voidaan edellyttää myös enintään 0,1 %:n toimintasuhdetta ⁽⁷⁾ .		
Eläimiin implantoitavat laitteet ⁽¹⁴⁾	315–600 kHz	– 5 dBμA/m 10 metrillä	Suurin sallittu toimintasuhde ⁽⁷⁾ : 10 %		1. marraskuuta 2010
	12,5–20,0 MHz	– 7 dBμA/m 10 metrillä 10 kHz:n kaistalla	Suurin sallittu toimintasuhde ⁽⁷⁾ : 10 %	Nämä käyttöehdot koskevat ainoastaan sisätiloihin tarkoitettuja sovelluksia.	1. marraskuuta 2010
Pientehoiset FM-lähettimet ⁽¹⁵⁾	87,5–108,0 MHz	50 nW ERP	Kanavaväli enintään 200 kHz		1. marraskuuta 2010
Langattomat äänisovellukset ⁽¹⁶⁾	863–865 MHz	10 mW ERP			1. marraskuuta 2010
Radiomäärityssovellukset ⁽¹⁷⁾	2 400–2 483,5 MHz	25 mW EIRP			1. marraskuuta 2009
	17,1–17,3 GHz	26 dBm EIRP	Taajuuksien käytössä ja häiriöiden lieventämisessä on hyödynnettävä menetelmiä, jotka vastaavat suorituskyylyltään vähintään direktiivin 1999/5/EY mukaisesti vahvistetuissa yhdenmukaistetuissa standardeissa kuvattuja menetelmiä.	Nämä käyttöehdot koskevat ainoastaan maanpäällisiä järjestelmiä.	1. marraskuuta 2009
Langattomat pintavahdit ⁽¹⁸⁾	4,5–7,0 GHz	24 dBm EIRP ⁽¹⁹⁾			1. marraskuuta 2009
	8,5–10,6 GHz	30 dBm EIRP ⁽¹⁹⁾			1. marraskuuta 2009
	24,05–27,0 GHz	43 dBm EIRP ⁽¹⁹⁾			1. marraskuuta 2009
	57,0–64,0 GHz	43 dBm EIRP ⁽¹⁹⁾			1. marraskuuta 2009
	75,0–85,0 GHz	43 dBm EIRP ⁽¹⁹⁾			1. marraskuuta 2009

Lyhyen kantaman laitteen tyyppi	Taajuuskaista ⁽¹⁾	Lähetystehon/kentänvoimakkuuden/tehotiheyden raja-arvo ⁽²⁾	Lisäparametrit (kanavointi- ja/tai kanavankäyttösäännöt) ⁽³⁾	Muut käyttörajoitukset ⁽⁴⁾	Täytäntöönpanon määräaika
Mallien ohjaus ⁽²⁰⁾	26 990–27 000 kHz	100 mW ERP			1. marraskuuta 2009
	27 040–27 050 kHz	100 mW ERP			1. marraskuuta 2009
	27 090–27 100 kHz	100 mW ERP			1. marraskuuta 2009
	27 140–27 150 kHz	100 mW ERP			1. marraskuuta 2009
	27 190–27 200 kHz	100 mW ERP			1. marraskuuta 2009
Radiotaajuustunnistus (RFID)	2 446–2 454 MHz	100 mW ERP			1. marraskuuta 2009
Tieliikenteen telematiikka	76,0–77,0 GHz	55 dBm EIRP-huippuarvo ja 50 dBm EIRP-keskiarvo ja 23,5 dBm EIRP-keskiarvo pulssitutuille		Nämä käyttöehdot koskevat ainoastaan maanpäällisiä ajoneuvo- ja infrastruktuurijärjestelmiä.	1. marraskuuta 2010

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden on sallittava tämän taulukon sisältämien vierekkäisten taajuuskaistojen käyttö yhtenä yhtenäisenä taajuuskaistana sillä edellytyksellä, että kullekin vierekkäiselle taajuuskaistalle asetut kaikki ehdot täyttyvät.

⁽²⁾ Jäsenvaltioiden on sallittava taajuuksien käyttö tässä taulukossa annettuihin lähetystehon, kentänvoimakkuuden tai tehotiheyden raja-arvoihin asti. Ne voivat päätöksen 2006/771/EY 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti ottaa käyttöön vähemmän rajoittavia ehtoja eli sallia taajuuksien käytön, vaikka lähetystehon, kentänvoimakkuuden tai tehotiheyden raja-arvot ylittyvät.

⁽³⁾ Jäsenvaltiot saavat soveltaa ainoastaan näitä 'lisäparametreja (kanavointi- ja/tai kanavankäyttösääntöjä)', eikä muita parametreja tai taajuuksien käytön ja häiriöidenlieventämisen vaatimuksia saa asettaa. Päätöksen 2006/771/EY 3 artiklan 3 kohdan mukaisilla vähemmän rajoittavilla ehdoilla tarkoitetaan sitä, että jäsenvaltiot voivat taulukon tietyn solun osalta jättää 'lisäparametrit (kanavointi- ja/tai kanavankäyttösäännöt)' kokonaan huomioimatta tai sallia ne ylittävät arvot.

⁽⁴⁾ Jäsenvaltiot saavat soveltaa ainoastaan näitä 'muuta käyttörajoituksia', eikä lisärajoituksia saa asettaa. Koska käyttöön voidaan ottaa vähemmän rajoittavia ehtoja päätöksen 2006/771/EY 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat jättää näistä rajoituksista huomioimatta yhden tai kaikki.

⁽⁵⁾ Tähän luokkaan voivat kuulua minkä tahansa tyyppiset sovellukset, jotka täyttävät tekniset vaatimukset (tyypillisiä sovelluksia ovat kaukomittaus, kauko-ohjaus, hälyttimet sekä yleiset tieto- ja muut vastaavat sovellukset).

⁽⁶⁾ Tämän taajuusalueen osalta jäsenvaltioiden on mahdollistettava kaikki vaihtoehtoiset käyttöehtokokonaisuudet.

⁽⁷⁾ Toimintasuhteella tarkoitetaan lähettimen suhteellista lähetysaikaa yhden tunnin jaksossa. Päätöksen 2006/771/EY 3 artiklan 3 kohdan mukaisilla vähemmän rajoittavilla ehdoilla tarkoitetaan sitä, että jäsenvaltiot voivat sallia korkeamman 'toimintasuhteen' arvon.

⁽⁸⁾ Turvapuhelimet ovat laitteita, joita käyttämällä vanhuksia ja vammaisia voivat pyytää apua hätätilanteissa.

⁽⁹⁾ Tähän luokkaan kuuluvat muun muassa ajonestolaitteet, eläinten tunnistus, hälytysjärjestelmät, kaapelinpaikannus, jätahuolto, henkilötunnistus, langattomat puheytteet, kulunvalvonta, lähestymisanalysit, varkaudenestojärjestelmät, kuten induktiiviset radiotaajuiset varkaudenestojärjestelmät, tiedonsiirto taskukokoisiin laitteisiin, automaattinen tavarantunnistus, langattomat ohjausjärjestelmät ja automaattiset tietullijärjestelmät.

⁽¹⁰⁾ Tähän luokkaan kuuluvat radiotaajuustunnistukseen (RFID) käytettävät induktiiviset sovellukset.

⁽¹¹⁾ Tähän luokkaan kuuluvat elektronisen tuotesurantaan (Electronic Article Surveillance, EAS) käytettävät induktiiviset sovellukset.

⁽¹²⁾ Tähän luokkaan kuuluvat aktiivisia implantoitavia lääkinnällisiä laitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/385/ETY (EYVL L 189, 20.7.1990, s. 17) määriteltyjen aktiivisten implantoitavien lääkinnällisten laitteiden radio-osat.

⁽¹³⁾ Tähän luokkaan kuuluvat järjestelmät, joiden nimenomaisena tarkoituksena on mahdollistaa muu kuin puhemuotoinen digitaalitiedonsiirto aktiivisten lääketieteellisten implanttien, siten kuin ne on määritelty alaviitteessä 12, ja/tai päälle puettavien laitteiden ja muiden sellaisten ihmiskehon ulkopuolisten laitteiden välillä, joita käytetään siirtämään muuta kuin aikakriittistä yksilökohtaista tietoa potilaan fysiologisesta tilasta.

⁽¹⁴⁾ Tähän luokkaan kuuluvat eläimen kehon sisään sijoitettavat lähettimet, joiden tarkoituksena on suorittaa diagnostisia toimintoja ja/tai mahdollistaa terapeuttinen hoito.

⁽¹⁵⁾ Tähän luokkaan kuuluvat sovellukset, joiden avulla luodaan yhteys henkilökohtaisen audiolaitteen, matkapuhelimen mukaan luettuina, ja autoon asennetun järjestelmän tai kodin viihdejärjestelmän välillä.

⁽¹⁶⁾ Langattomiin audiojärjestelmiin tarkoitetut sovellukset, kuten langattomat mikrofonit, langattomat kaiuttimet, langattomat kuulokkeet; liikkuvaan käyttöön tarkoitetut langattomat kuulokkeet, joita käytetään esimerkiksi mukana kannettavien CD-soittimien, nauhureiden ja radioiden kanssa; langattomat kuulokkeet, joita käytetään ajoneuvoissa esimerkiksi radion tai matkapuhelimen kanssa; korvamonitorikuulokkeet ja langattomat mikrofonit, joita käytetään esimerkiksi konserteissa tai muissa esityksissä.

⁽¹⁷⁾ Tähän luokkaan kuuluvat sovellukset, joita käytetään kohteen sijainnin, nopeuden ja/tai muun ominaisuuden määrittämiseen tai näihin muuttujiin liittyvän tiedon hankkimiseen.

⁽¹⁸⁾ Pintavahdit ovat erityisiä radionäyttösovelluksia, joita käytetään säiliön sisällön määrän mittaamiseen. Niitä käytetään metallisissa tai teräsbetonisissa säiliöissä tai vaimennusominaisuksiltaan vastaavissa rakenteissa. Säiliön on tarkoitus sisältää ainetta.

⁽¹⁹⁾ Tehorajoitus pätee suljetun säiliön sisällä ja vastaa – 41,3 dBm/MHz EIRP säteilytiheyttä 500 litran testisäiliön ulkopuolella.

⁽²⁰⁾ Tähän luokkaan kuuluvat sovellukset, joita käytetään mallien (yleensä ajoneuvojen pienoismallien) liikkeen ohjaamiseen ilmassa, maan päällä tai veden pinnalla tai alla."

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyllä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI